

Ročník 1982

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 20

Vydána dne 22. září 1982

Cena Kčs

OBSAH:

107. Uznesenie Predsedníctva Slovenskej národnej rady o vyhlásení doplňovacích volieb do Slovenskej národnej rady vo volebnom obvode číslo 125 Sobrance
108. Vyhláška federálneho ministerstva spojů, ktorou se vydáva Telefonní řád
- Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů
-

107

UZNESENIE

Predsedníctva Slovenskej národnej rady

zo 17. augusta 1982

**o vyhlásení doplňovacích volieb do Slovenskej národnej rady
vo volebnom obvode číslo 125 Sobrance**

Predsedníctvo Slovenskej národnej rady

podľa článku 122 ods. 2 ústavného zákona o československej federácii a podľa § 49 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady číslo 55/1971 Zb. o voľbách do Slovenskej národnej rady vyhlasuje doplňovacie voľby do Slovenskej národnej rady vo volebnom obvode číslo 125 Sobrance a určuje deň ich konania na sobotu 16. októbra 1982.

Šalgovič CSc. v. r.

108

V Y H L Á Š K A

federálního ministerstva spojů

ze dne 8. července 1982,

kterou se vydává Telefonní řád

Federální ministerstvo spojů v dohodě s příslušnými ústředními orgány podle § 3 odst. 5 a § 22 zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, stanoví:

Č Á S T P R V N Í

V š e o b e c n á u s t a n o v e n í

§ 1

Úvodní ustanovení a rozsah platnosti

(1) Podmínky pro zřizování a používání telefonních zařízení a poskytování telefonních služeb správy se stanoví v Telefonním řádu. Zřizovat telefonní zařízení pro občany, socialistické organizace a jiné organizace, obstarávat telefonní styk a poskytovat jiné telefonní služby náleží resortu federálního ministerstva spojů, který je poskytuje prostřednictvím svých organizací spojů (dále jen „správa“).

(2) Každý, kdo splňuje stanovené podmínky, má nárok na služby podle Telefonního řádu (dále jen „řád“) v rozsahu a způsobu odpovídajícím technickým a provozním možnostem správy. Požadavkům, jejichž uspokojení vyžaduje naléhavý obecný zájem, přísluší přednost před požadavky méně důležitými.

(3) Sazby za zřizování a používání telefonních zařízení a jiných telefonních služeb správy, pro něž stanoví podmínky tento řád, jsou stanoveny v Telefonním sazebníku.¹⁾

Ustanovení řádu o podmínkách pro telefonní styk platí jen pro území Československé socialistické republiky.²⁾

§ 2

Telefonní síť jako součást jednotné telekomunikační sítě

Souhrn všech zařízení, zřízených k uskutečňování telefonního styku a k poskytování zvláštních služeb telefonem pro občany, socialistické a jiné organizace tvoří telefonní síť, která je součástí jednotné telekomunikační sítě. Telefonní síť mohou občané, socialistické a jiné organizace používat na základě povolení správy i pro jiné služby než pro uskutečňování telefonních hovorů. Použití telefonní sítě pro přenos dat upravuje zvláštní předpis.³⁾

§ 3

Uspořádání telefonní sítě

(1) Telefonní síť je uspořádána tak, aby se dosáhlo její nejlepší a nejehospodárnější využití. O uspořádání telefonní sítě rozhoduje správa.

(2) Z hlediska územního uspořádání jsou jednotlivými stupni telefonní sítě

- místní telefonní obvod
- uzlový telefonní obvod
- tranzitní telefonní obvod
- mezitransitní telefonní síť
- mezinárodní telefonní síť.

(3) Místní telefonní obvod (dále jen „MTO“) je základní územní prvek telefonní sítě. V jeho hranicích se uskutečňuje místní telefonní styk.

¹⁾ Telefonní sazebník se vydává jako zvláštní publikace, kterou lze obdržet v Nakladatelství dopravy a spojů, Praha 1, Hybernská 5. Lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu spojů a u organizací, závodů a provozoven spojů (veřejných telefonních hovorů). Telefonní sazebník, jeho změny a doplňky se vyhláší ve Věstníku federálního ministerstva spojů; jeho vydání se oznámí ve Sbírce zákonů.

²⁾ Podmínky pro mezinárodní telefonní styk stanoví Mezinárodní telefonní řád, vydaný Mezinárodní telekomunikační unií. Sazby platné v mezinárodním telefonním styku jsou uvedeny v „Přehledu sazeb v mezinárodním telefonním styku ČSSR“. Do Mezinárodního telefonního řádu (eventuálně do jeho překladu) lze nahlédnout u meziměstských telefonních ústředí v Praze, Bratislavě, ve všech krajských městech a v těch dalších městech, kde jsou sídla tranzitních telefonních ústředí vyznačena na mapce v každém telefonním seznamu. Do „Přehledu sazeb v mezinárodním telefonním styku“ lze nahlédnout u veřejných telefonních hovorů. Jeho změny a doplňky se vyhláší ve Věstníku federálního ministerstva spojů.

³⁾ Přenos dat upravuje „Řád přenosu dat“.

Telefonní styk mezi různými MTO je meziměstský telefonní styk. MTO zahrnuje území ideálně tvaru šestiúhelníka s opsanou kružnicí o poloměru 5 km. Skutečný tvar MTO a jeho hranice jsou vytvořeny se zřetel na místní poměry demografické a topografické. Skutečné hranice MTO stanoví správa s přihlédnutím k připomínkám příslušných národních výborů.

Místní telefonní obvod tvoří:

- a) místní telefonní ústředny
- b) veřejné telefonní hovorny
- c) veřejné telefonní automaty
- d) telefonní stanice hlavní a vedlejší včetně vedlejších telefonních zařízení
- e) přípojná telefonní vedení
- f) spojovací telefonní vedení
- g) zprostředkovací telefonní vedení.

(4) Uzlový telefonní obvod (dále jen „UTO“) tvoří několik místních telefonních obvodů. Ve středu UTO je umístěn středový MTO s uzlovou telefonní ústřednou. MTO jsou s uzlovou telefonní ústřednou spojeny uzlovými okruhy. Ve výjimečných případech mohou být navzájem spojeny uzlovými okruhy i MTO uvnitř jednoho UTO.

(5) Tranzitní telefonní obvod (dále jen „TTO“) sdružuje několik uzlových telefonních obvodů. Ve středu TTO je středový UTO s tranzitní telefonní ústřednou. Uzlové ústředny jsou na tranzitní ústřednu připojeny pomocí tranzitních okruhů. Uzlové ústředny uvnitř jednoho TTO i mezi různými TTO mohou být navzájem spojeny meziuzlovými příčkami.

(6) Mezi tranzitní telefonní síť tvoří mezi-tranzitní okruhy, které spojují tranzitní ústředny navzájem. Součástí mezi-tranzitní telefonní sítě jsou i meziměstské spojky, které připojují uzlovou ústřednu na tranzitní ústřednu jiného než vlastního TTO.

(7) Mezinárodní telefonní síť tvoří mezinárodní telefonní ústředny a mezinárodní telefonní okruhy. Mezinárodní telefonní okruhy mohou být zapojeny i na jiné než mezinárodní telefonní ústředny, jedná-li se o okruhy určené pro blízký mezinárodní styk dvou sousedních telefonních obvodů ležících při státní hranici.

§ 4

Místní a meziměstské telefonní ústředny

(1) Místní telefonní ústředny zprostředkují spojení mezi telefonními zařízeními (telefonními stanicemi, veřejnými telefonními hovornami apod.) téhož MTO a ve spolupráci s meziměstskými telefonními ústřednami i spojení meziměstská. V jednom MTO může být podle okolností jedna nebo více místních telefonních ústředn.

Ústředna, na níž jsou telefonní zařízení připojena, je pro tato zařízení přípojnou ústřednou.

(2) Podle způsobu provozu určeného technickým zařízením rozlišují se místní telefonní ústředny na

- automatické a
- manuální (s ruční obsluhou).

Mezi manuální ústředny jsou počítány i takové, u nichž je obsluha pomocí poloautomatické ústředny přenesena do jiné manuální ústředny.

(3) Meziměstské telefonní ústředny zprostředkují meziměstská spojení, tj. spojení mezi různými MTO. Meziměstskými ústřednami jsou uzlové a tranzitní ústředny.

(4) Mezinárodní telefonní hovory zprostředkují ústředny pro mezinárodní telefonní styk ve spolupráci s telefonními ústřednami jiných států.

§ 5

Veřejné telefonní hovorny

(1) Veřejné telefonní hovorny jsou telefonní zařízení správy přístupná veřejnosti k telefonnímu styku. Jsou vždy součástí příslušného MTO.

(2) Z veřejných telefonních hovorů lze uskutečňovat hovory místní, meziměstské a mezinárodní. Provoz u veřejných telefonních hovorů upravuje § 67 řádu.

(3) Za veřejné telefonní hovorny zřízené na přechodnou dobu při výstavách, konferencích, sportovních podnicích apod. zaplatí žadatel náklady s tím spojené.

§ 6

Veřejné telefonní automaty

(1) Veřejné telefonní automaty jsou přístroje, které umožňují veřejnosti telefonní spojení po vložení určené mince do inkasního zařízení přístroje. Umísťují se v dohodě s příslušnými orgány na místech širšího okruhu zájemců nebo na místech všeobecně přístupných.

(2) Veřejné telefonní automaty, z nichž lze uskutečňovat i meziměstské hovory, jsou vybaveny příslušným označením a poučením (§ 60 řádu).

§ 7

Telefonní stanice

(1) Telefonní stanice je souhrn technických zařízení připojených k místní telefonní ústředně buď přímo (hlavní telefonní stanice) nebo nepřímo (vedlejší telefonní stanice). Telefonní stanice je podle svého určení účastnická, služební nebo

manipulační. Služební a manipulační stanice zřizuje správa pouze pro svou vlastní potřebu.

[2] Telefonní účastnické stanice jsou telefonní stanice zřízené pro občany, socialistické nebo jiné organizace na základě jejich telefonní přihlášky. Telefonní účastnická stanice může být i veřejnou telefonní stanicí, což je stanice, jejímuž účastníkovi správa poskytuje slevu z některých běžných účastnických poplatků za to, že za podmínek stanovených správou umožňuje používání stanice širší veřejnosti.

[3] Hlavní telefonní stanice je samostatným, případně společným přípojným vedením připojena k místní telefonní ústředně. V odůvodněných případech může být, pokud je to v technických a provozních možnostech správy, hlavní telefonní stanice připojena k meziměstské telefonní ústředně.

[4] Vedlejší telefonní stanice jsou připojeny na hlavní telefonní stanice přípojnými vedeními buď přímo nebo nepřímo (prostřednictvím jiné vedlejší telefonní stanice vybavené přepojovacím, respektive spojovacím zařízením). Vedlejší telefonní stanice mohou být prostřednictvím hlavní telefonní stanice připojeny k místní telefonní ústředně.

[5] Telefonní stanice hlavní nebo vedlejší může být na základě povolení správy vybavena i zařízeními určenými pro jiné služby než telefonní. Možnost vybavení telefonních stanic pro přenos dat upravuje zvláštní předpis.³⁾

§ 8

Telefonní vedení a okruhy

[1] Telefonnímu styku slouží:

- a) přípojná telefonní vedení,
- b) spojovací telefonní vedení,
- c) zprostředkovací telefonní vedení,
- d) meziměstské telefonní okruhy,
- e) mezinárodní telefonní okruhy.

[2] Přípojná telefonní vedení

- a) připojují hlavní telefonní stanice, veřejné telefonní hovorny a veřejné telefonní automaty k telefonní ústředně,
- b) připojují vedlejší telefonní stanice k hlavním nebo jiným vedlejším telefonním stanicím nebo zařízením,
- c) tvoří přímá spojení mezi účastnickými zařízeními téže místní sítě,
- d) připojují účastnická zařízení k meziměstské telefonní ústředně (přímá spojení s meziměstskou ústřednou).

[3] Spojovací telefonní vedení spojují mezi sebou místní telefonní ústředny téhož MTO.

[4] Zprostředkovací telefonní vedení spojují meziměstskou ústřednu s místní telefonní ústřednou v témže místním telefonním obvodu.

[5] Meziměstské telefonní okruhy spojují meziměstské telefonní ústředny navzájem, připojují jiné než středové MTO k meziměstským telefonním ústřednám a výjimečně spojují MTO navzájem.

[6] Mezinárodní telefonní okruhy spojují ústředny pro mezinárodní styk různých států.

§ 9

Používání telefonních zařízení správy

[1] Telefonních zařízení správy lze používat podle ustanovení tohoto řádu.

[2] Osoby, které zneužily nebo poškodily telefonní zařízení správy, osoby, které hrubým způsobem porušují meze obvyklé slušnosti a osoby stížené nakažlivou nemocí — je-li nebezpečí, že by se nemoc přenesla použitím telefonního přístroje — mohou být z použití telefonních zařízení správy, zejména veřejné telefonní hovorny nebo veřejné telefonní stanice vyloučeny.

[3] O používání veřejných telefonních automatů platí ustanovení obsažená v pokynech správy umístěných u těchto automatů.

[4] Každý, pro něhož se zřizují nebo kdo používá telefonních zařízení nebo služeb správy, je povinen zaplatit úhrady stanovené pro telefonní účastníky a jiné uživatele telefonních zařízení a služeb správy v telefonním sazebníku (dále jen „sazebník“). Při používání těchto zařízení a služeb ve styku s cizinou je povinen zachovávat co největší hospodárnost.

[5] Kdo neoprávněně používá telefonních zařízení správy je povinen správě zaplatit všechny úhrady podle sazebníku za dobu neoprávněného používání.

[6] Správa může omezit telefonní styk po jednotné telekomunikační síti nebo jej úplně zastavit v době mimořádných opatření, z naléhavých provozních důvodů, v zájmu uspokojení nutné potřeby státních orgánů nebo z jiného důležitého obecného zájmu.

§ 10

Povinnosti správy

[1] Správa je povinna poskytovat telefonní služby tak, aby společensky odůvodněné požadavky občanů, socialistických a jiných organizací byly řádně uspokojovány v rámci technických a provozních možností správy.

[2] Správa je povinna udržovat svá telefonní zařízení určená k službám podle svých technických a provozních možností ve stavu způsobilém

pro řádné užívání. Provádí též všechny změny zařízení, pokud je uzná za nutné a přípustné.

(3) Správa je povinná informovat občany a organizace na jejich žádost o telefonních službách. Správa je dále povinná oznámit pokud možno předem a včas uživatelům telefonních služeb buď přímo nebo jiným vhodným způsobem omezení, přerušení, změny nebo jiné nepravidelnosti v poskytování telefonních služeb. Tato povinnost se nevztahuje na dobu mimořádných opatření.

(4) Správa je povinná urychleně odstranit závady bez rozdílu, zda spočívají v provádění služby nebo v telefonní síti, a v případech uvedených v řádu, popřípadě v sazebníku, vrátit zaplacené již částky. Správa neodpovídá za eventuální škodu způsobenou tím, že požadovaná služba byla poskytnuta vadně nebo nebyla poskytnuta vůbec.⁴⁾

§ 11

Správní řízení a vyřizování stížností

(1) O právech, právech chráněných zájmech nebo povinnostech občanů, socialistických a jiných organizací podle řádu a sazebníku rozhodují organizace spojů podle obecných předpisů o správním řízení.⁵⁾

(2) O odvolání rozhoduje orgán správy nejbližší vyššího stupně nadřazený orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Odvolacím orgánem je:⁶⁾

- a) Ředitelství spojů v kraji,⁷⁾
- b) Ředitelství telekomunikací Praha a Ředitelství telekomunikací Bratislava,⁸⁾
- c) Ústřední ředitelství spojů Praha (v ČSR), Ústřední ředitelství spojů Bratislava (v SSR),⁹⁾
- d) federální ministerstvo spojů.¹⁰⁾

Jde-li o odvolání proti rozhodnutí orgánu jemu přímo podřízeného.

(3) Občané, socialistické a jiné organizace mají právo si stěžovat na závady v poskytování telefonních služeb správy a na jednání jejich pracovníků. Orgány správy jsou povinny vyřizo-

vat stížnosti podle obecných předpisů o vyřizování stížností.⁷⁾

§ 12

Telekomunikační tajemství

Správa a její pracovníci i uživatelé telefonních zařízení a služeb správy jsou povinni zachovávat telekomunikační tajemství.⁶⁾

§ 13

Hodiny pro veřejnost v telefonním provozu

(1) Pokud není pro účastníky telefonních stanic zajištěn nepřetržitý telefonní provoz stanoví správa hodiny pro veřejnost v telefonních ústřednách a veřejných telefonních hovorárnách, a to podle skutečné, provozem odůvodněné potřeby, s přihlédnutím k veřejným a služebním zájmům.

(2) Hodiny pro veřejnost u manuálních telefonních ústředí musí být stanoveny nejméně v rozsahu podle následující tabulky, pokud správa spojů nedohodne s příslušným národním výborem jinak.

Při počtu hlavních účastnických stanic	Hodiny pro veřejnost		
	v pracovních dnech	v sobotu	v ostatní dny pracovního klidu
nejvýše 20	09.00—12.00 15.00—18.00		
21—50	08.00—12.00 14.00—18.00	07.00—10.00	
51—100	07.00—19.00	07.00—11.00	07.00—09.00
s více než 100	stanoví ředitelství spojů nejméně v rozsahu stanoveném při počtu 51—100 stanic		

(3) Telefonní ústředny a veřejné telefonní hovorárny jsou povinny prodloužit službu nad rozsah stanovený hodinami pro veřejnost nejdéle o 12 minut, aby mohly být dokončeny hovory již

⁴⁾ § 3 odst. 6 a § 8 odst. 5 zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích.

⁵⁾ Viz zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

⁶⁾ V řízení o právech a povinnostech podle řádu a sazebníku jsou přímo podřízeny:

- a) Ředitelství spojů v kraji: okresní správy spojů, kromě toho v Plzni, Ostravě, Brně a Košicích městská telekomunikační správa;
- b) Ředitelství telekomunikací v Praze: oblastní správy telekomunikací v Praze, Ředitelství telekomunikací v Bratislavě: Městská správa telekomunikací v Bratislavě a Meziměstská telefonní a telegrafní ústředna v Bratislavě;
- c) Ústřednímu ředitelství spojů v Praze: ředitelství spojů v kraji, Ředitelství telekomunikací v Praze a Mezinárodní a meziměstská telefonní a telegrafní ústředna v Praze, Ústřednímu ředitelství spojů v Bratislavě: ředitelství spojů v kraji a Ředitelství telekomunikací v Bratislavě;
- d) federálnímu ministerstvu spojů: Ústřední ředitelství spojů Praha, Ústřední ředitelství spojů Bratislava a Správa dálkových kabelů Praha, Správa dálkových kabelů Bratislava.

⁷⁾ Viz vládní vyhláška č. 150/1958 Ú. I. (Ú. v.) o vyřizování stížností, oznámení a podnětů pracujících.

⁸⁾ § 20 zákona č. 110/1964 Sb.

§ 239 a 240 trestního zákona č. 140/1961 Sb.

započaté nebo uskutečněny hovory, pro které již bylo připraveno spojení.

(4) Pracovníci telefonního provozu, pokud jsou přítomni v telefonní ústředně nebo ve veřejné telefonní hovorně, respektive se zdržují v jejich blízkosti a mají do nich přístup, jsou povinni umožnit telefonní hovor i mimo stanovené hodiny pro veřejnost, jde-li o přivolání orgánů zdravotní pomoci, požární nebo jiné ochrany, bezpečnostních orgánů, nebo jde-li o hlášení poruch na důležitých telekomunikačních zařízeních.

(5) Správa prodlouží službu nad rozsah stanovený hodinami pro veřejnost v případech zvláště naléhavých, není-li jiné řešení možné. Výdaje správy spojené s prodloužením služby zaplatí žadatel.

ČÁST DRUHÁ

Telefonní účastnictví

§ 14

Telefonní účastník a jeho poměr ke správě

(1) Telefonním účastnictvím se rozumí souhrn práv a povinností telefonního účastníka, jež má na základě jeho telefonní přihlášky předložené správě byla zřízena telefonní stanice.

(2) Telefonní účastnictví vzniká zapojením stanice do provozu, popřípadě převodem podle § 35 řádu.

(3) Telefonním účastníkem může být občan, socialistická nebo jiná organizace.

(4) Správa i telefonní účastník (dále jen „účastník“) jsou povinni dodržovat ustanovení řádu a sazebníku. Povinnosti a odpovědnost účastníka jsou uvedeny v § 17 řádu.

§ 15

Telefonní přihláška

(1) Přihlášku o účastnickou telefonní stanici (dále jen „telefonní přihláška“) sepiše zájemce na tiskopisu vydaném správou. Přihláška může znít jen na jednoho přihlašovatele. Podepisuje ji přihlašovatel sám nebo jeho oprávněný zástupce. Správa není povinná zkoumat nebo ověřovat pravost podpisu na telefonní přihlášce a oprávnění zástupce k podepsání přihlášky. Také ten, na jehož jméno zní přihláška, kterou nepodepsal ani on sám ani jeho oprávněný zástupce, se považuje za účastníka stanice, jestliže s přihláškou dodatečně souhlasí tím, že jako telefonní účastník jedná, zejména užívá stanice a platí účty.

(2) Samostatnou telefonní přihlášku nutno předložit pro každou žádanou hlavní účastnickou stanici, pro přímé spojení s meziměstskou ústřednou (§ 21 řádu), vnější vedlejší účastnickou sta-

nici (§ 19 řádu) a vnější přímé spojení (§ 20 řádu). Zřizuje-li se ve stejném místě zároveň několik vnějších vedlejších stanic nebo vnějších přímých spojení, stačí jedna telefonní přihláška. Je možné podat telefonní přihlášku o zřízení trvalé nebo dočasné stanice.

(3) V případě, že není možné do 30 dnů po obdržení přihlášky zjistit a zájemci oznámit výsledek šetření o technické proveditelnosti požadované stanice, potvrdí správa příjem telefonní přihlášky.

(4) Správa zamítne telefonní přihlášku, jestliže zájemce nechce přistoupit na všechny podmínky telefonního účastnictví nebo když lze mít důvodně za to, že některé z nich nebude dodržovat (např. jednáním uvedeným v § 38 odst. 1 řádu). Zamítnutí telefonní přihlášky je nutno odůvodnit.

(5) Správa zřizuje telefonní stanice podle časového pořadí, v němž jí telefonní přihlášky došly, pokud obecný zájem na zřízení stanice nebo hledisko hospodárnosti nevyžaduje jiné řešení.

(6) Až do zřízení stanice a jejího zapojení do provozu může žadatel odstoupit od telefonní přihlášky. Učiní-li tak z důvodů, které nenastaly na straně správy, je povinen nahradit správě výdaje připadající na práce již provedené i na jejich přípravu, pokud správa nemůže jejich výsledku jinak použít.

§ 16

Použití nemovitostí ke zřízení účastnické stanice

(1) Před zřízením účastnické stanice nebo před jejím přeložením je zapotřebí, aby vlastník nebo uživatel budovy, ve které má být stanice zřízena nebo do které má být přeložena, dal písemné prohlášení, že dovolí, aby správa na jeho budově, uvnitř budovy nebo i na pozemku s budovou souvisejícím umístila a ponechala všechna zařízení, jichž je třeba ke zřízení nebo přeložení účastnické stanice, jakož i ke stavbě, udržování a rozšiřování telefonní sítě. Prohlášení vlastníka nebo uživatele nemovitosti není nutné, je-li na nemovitosti již umístěno telekomunikační zařízení správy.

(2) Souhlas vlastníka nebo uživatele nemovitosti s umístěním zařízení na jeho budově nebo pozemku a k volnému přístupu orgánů správy k zařízení si opatří zájemce. Nedá-li vlastník nebo uživatel nemovitosti souhlas, vyvolá správa potřebné řízení u příslušného stavebního úřadu.

(3) Nemá-li zájemce právo nakládat volně s místností, v níž má být účastnická stanice zřízena, předloží také písemné svolení toho, kdo je k tomu oprávněn.

§ 17

Odpovědnost účastníka a jeho povinnosti

(1) Účastník odpovídá podle obecně závazných právních předpisů za škodu, která správě vznikne na účastnickém zařízení a za jiné škody, které jí jako účastník způsobí.

(2) Účastník je povinen přesně označit správně skrytě vedená zařízení silnoproudá, plynovodní, vodovodní a jiná, jestliže o nich ví nebo může vědět.

(3) Účastník nesmí bez vědomí a schválení správy nic měnit (připojit ani odpojit) na technickém zařízení účastnické stanice. Otvírat nebo rozebírat přístroje není dovoleno.

(4) Účastník je povinen platit úhrady podle sazebníku, jakož i nahradit správě částky, o které byla zkrácena neoprávněným používáním účastnické stanice.

(5) Vzniknou-li na zařízení poruchy, je účastník povinen ohlásit je ihned příslušné ohlašovací poruch. Účastník je dále povinen ohlásit správě bez prodlení ztrátu nebo poškození zařízení.

(6) Účastník je povinen poskytnout svoji účastnickou telefonní stanici pro uskutečnění telefonního hovoru v případech, kdy je toho náležitě třeba ke splnění povinnosti vyplývající ze zákona (např. k přivolání pomoci osobě, která je v nebezpečí smrti nebo jeví vážné poruchy zdraví, k zamezení nebo zdolání požáru nebo jiné živelné pohromy nebo nehody).

(7) Účastník je povinen umožnit přístup k účastnickému zařízení a dovolit za dodatečnou úhradu vydajů s tím spojených jeho použití pracovníkům správy, kteří potřebují telefonní spojení při výkonu telekomunikační služby a řádně se prokáží.

(8) Kromě případů podle odstavců 6 a 7 mohou třetí osoby používat účastnické stanice jen se souhlasem účastníka.

(9) Účastník je povinen počínat si při hovorovém styku konaném z jeho stanice tak, aby možnost používat telefonní síť k účelu, ke kterému je určena, nebyla omezována nad nezbytnou míru (je povinen např. hlásit se na zavolání bez zbytečného odkladu, představit se při zavolání svým jménem nebo číslem stanice, vyvolit číslo volané stanice ihned po zvednutí mikrotelefonu).

(10) Účastník telefonní stanice se spojovacím zařízením je povinen zajistit obsluhu zařízení dostatečným počtem odborně vyskolených sil (spojovatelů), které obdržely osvědčení správy. Spojovatelky jsou povinny se hlásit u 80 % volání do 5 sekund, u zbývajících počtu volání do 20 sekund po zavolání.

(11) Volající a volaný v telefonním styku se sami navzájem přesvědčí o své totožnosti. Pracovníkům manipulační telefonní služby není dovoleno oznamovat volajícímu nebo volanému své jméno. Ve styku s uživateli telefonních služeb jsou pracovníci manipulační služby povinni se představovat číslem pracoviště.

(12) Účastník odpovídá též za to, že u jeho telefonní stanice nebude vyvěšován mikrotelefon, nebude ponecháván telefonní přístroj vypojený ze zásuvky, že stanice nebude zneužíváno a že účastnické zařízení nebude umístěno ve vlhkém, prašném nebo jinak nevhodném prostředí, pokud není pro takové prostředí zvlášť konstruováno. Má-li účastník u své telefonní stanice zapojeny paralelně dva telefonní přístroje, odpovídá za to, že k telefonnímu styku nebudou používány současně oba telefonní přístroje.

§ 18

Hlavní účastnická stanice

(1) Hlavní účastnické stanice jsou připojovány k té telefonní ústředně, do jejíhož obvodu podle určení správy náleží jako k ústředně pro ně příslušné. Správa je oprávněna v souvislosti s prováděnými úpravami telefonní sítě přepojit účastnickou stanici na jinou, nově příslušnou telefonní ústřednu. Hlavní účastnická stanice může být za podmínek stanovených správou vybavena vedlejším telefonním zařízením (§ 25 řádu). Je-li vybavena spojovacím zařízením (pobočková ústředna) nebo přepojovacím zařízením (zejména sekretářské soupravy) lze na ni připojit více vedlejších stanic.

(2) Správa může z provozních nebo technických důvodů připojit ve výjimečných případech hlavní účastnickou stanici na jinou než příslušnou ústřednu téhož MTO, případně na ústřednu jiného MTO. Připojení na ústřednu jiného MTO projedná správa s účastníkem předem.

Hlavní účastnická stanice může být ve výjimečných a odůvodněných případech připojena na nepřísušnou ústřednu i na žádost účastníka, pokud to dovolí technické a provozní možnosti správy. Při připojení na nepřísušnou ústřednu na žádost účastníka se vybírají sazby podle sazebníku (§ 3 sazebníku, jde-li o připojení na nepřísušnou ústřednu téhož MTO, § 5 sazebníku, jde-li o připojení na nepřísušnou ústřednu jiného MTO).

(3) Tam, kde je to účelné, zřizuje správa kromě hlavních účastnických stanic se samostatným připojením i hlavní telefonní stanice s přípojným vedením společným. Přitom správa dbá v mezích svých technických a provozních možností přání přihlašovatele. Sdružovací zařízení (koncentrátory) jsou součástí telefonní ústředny a telefonní stanice na ně zapojené jsou proto stanicemi se samostatným přípojným vedením.

(4) Stanice se společným přípojným vedením jsou:

- a) podvojně přípojky, kterými se připojují k ústředně dvě stanice jedním přípojným vedením, nebo
- b) skupinové přípojky, kterými se připojuje k ústředně skupina až deseti stanic rovněž jedním přípojným vedením. V existujících již skupinách se stanice, které byly zrušeny neobnovují. Nové telefonní stanice se skupinovým zapojením se již nezřizují.

Takto připojené stanice jsou krátkými úseky samostatných vedení připojeny k zařízení, odkud počíná společné vedení k ústředně. Při podvojném nebo skupinovém zapojení mohou účastníci používat svých stanic k hovorům střídavě, bez vzájemného rušení nebo spoluposlechu hovorů, nemají však možnost vzájemného hovorového styku.

(5) Způsob stavby a průběh přípojného vedení vnějšího i vnitřního při zřízení stanice nebo pozdějších změnách určuje správa. Přihlédne-li při stavbě ke zvláštním přáním účastníka, uhradí účastník vyšší výlohy, které tím vzejdou.

(6) Přípojně vedení zřízené správou zůstává jejím majetkem, i když účastník zaplatil při zřízení stanice stanovené úhrady.

(7) Každá hlavní účastnická stanice obdrží přípojně číslo, které je uvedeno v telefonním seznamu. Je-li více hlavních účastnických stanic zapojeno v sérii, uvede se v telefonním seznamu jen první číslo série. Hlavní účastnické stanice zapojené do velkosérie mají společné přípojně číslo.

Úplné označení hlavní účastnické stanice se skládá z čísla nebo názvu UTO, ve kterém je stanice zapojena a jejího přípojně čísla, nebo je-li hlavní účastnická stanice v telefonním seznamu uvedena u ústředny, jejíž název není názvem UTO, z názvu ústředny a přípojně čísla.

Přípojně číslo a úplné označení hlavní účastnické stanice určuje správa a může je změnit, jestliže je to nutné. Na změnu správa účastníka předem upozorní. Účastník nemá nárok na náhradu škody, která mu změnou vznikla.

(8) Na žádost účastníka může správa přípojně číslo změnit, jsou-li k tomu závažné důvody, za úhradu podle sazebníku (§ 11 odst. 2).

(9) Sazby za zřízení a užívání hlavních účastnických stanic jsou uvedeny v sazebníku (§ 1, 3 a 5).

§ 19

Vedlejší účastnická stanice

(1) Vedlejší účastnickou stanicí lze zřídit jako vnitřní nebo vnější vzhledem ke stanici, k níž je připojena. Vnitřní vedlejší stanice je buď v téže budově jako stanice, k níž je připojena nebo je

umístěna mimo tuto budovu, ale na pozemku téhož vlastníka, na kterém je hlavní stanice za předpokladu, že její přípojně vedení nevybočuje z hranic téhož pozemku, respektive pozemek je rozdělen pouze komunikací. Každá jiná vedlejší stanice je stanice vnější.

(2) Komunikací podle předešlého odstavce se rozumí pozemní komunikace, dráhy a vodní cesty. Vedlejší stanice podrží charakter stanice vnitřní, jestliže její přípojně vedení překračuje v celém svém průběhu jen jednu komunikaci nebo i více komunikací, jsou-li souběžné.

(3) Účastnická stanice, na kterou jsou připojeny vedlejší stanice, je přípojnou stanicí těchto vedlejších stanic. Vedlejší účastnické stanice nelze připojovat k hlavním stanicím zapojeným pomocí skupinových přípojek.

(4) Vnější vedlejší účastnickou stanicí zřídí správa jen výjimečně, jestliže to je odůvodněno veřejným zájmem nebo závažnými důvody účastníka a není-li možno jeho potřebě vyhovět zřízením hlavní účastnické stanice.

(5) Požadavku na zřízení vnější vedlejší účastnické stanice v obvodu jiného místního telefonního obvodu, než do kterého patří její přípojná stanice, lze vyhovět jen výjimečně, jsou-li proto závažné důvody. Z hlediska úhrad se takové stanice posuzují jako propůjčené meziměstské telefonní okruhy (§ 29 sazebníku).

(6) Vnější vedlejší telefonní stanicí nesmí účastník přenechat k trvalému používání třetím osobám a nesmí používat stanice ke zprostředkování zpráv pro třetí osoby.

(7) Pro způsob stavby přípojně vedení vnější vedlejší účastnické stanice platí stejná ustanovení jako pro zřízení přípojně vedení hlavní účastnické stanice (§ 18 odst. 5 řádu). Vnější přípojně vedení je majetkem správy, i když účastník zaplatil zřizovací náklady, vnitřní vedení je majetkem účastníka.

(8) Sazby za zřízení a za užívání vedlejší stanice jsou v sazebníku (§ 1 odst. 8 a § 4).

§ 20

Přímé spojení

(1) Přímé spojení spojuje dvě účastnická přepojovací nebo spojovací zařízení a je buď vnitřní nebo vnější.

Vnitřní přímé spojení spojuje dvě zařízení v téže budově nebo na souvislém pozemku téhož vlastníka; vnější přímé spojení je to, jehož přípojně vedení překračuje cizí pozemek nebo veřejnou cestu. Pro posouzení, zda přímé spojení je vnitřní nebo vnější, platí ustanovení § 19 odst. 1 a 2 řádu.

(2) Vnější přímé spojení spojující dvě účastnická přepojovací nebo spojovací zařízení v různých místních telefonních obvodech se posuzuje

jako propůjčený meziměstský okruh podle § 43 řádu.

(3) Pro způsob stavby přípojného vedení vnějšího přímého spojení platí stejná ustanovení jako pro zřízení přípojného vedení hlavní účastnické stanice (§ 18 odst. 5 řádu). Vnější přípojně vedení je majetkem správy, vnitřní vedení je majetkem účastníka.

(4) Sazby za zřízení a za užívání přímého spojení jsou v sazebníku (§ 1 odst. 8 a § 4).

§ 21

Přímé spojení s meziměstskou ústřednou

(1) Pro přihlašování meziměstských hovorů a uskutečňování spojení pro tyto hovory a podle okolností i pro ostatní styk účastníka s meziměstskou telefonní ústřednou (dotaz apod.) zřizuje správa v odůvodněných případech, a pokud je to v technických a provozních možnostech správy, hlavní účastnické stanice spojené přímo s meziměstskou telefonní ústřednou.

(2) Označení přímého spojení s meziměstskou ústřednou v telefonním seznamu je upraveno v § 41 řádu.

(3) Sazby za zřízení a za užívání přímého spojení s meziměstskou ústřednou jsou v sazebníku (za zřízení § 1 odst. 3, za užívání § 3 odst. 7, jde-li o přímé spojení s meziměstskou ústřednou v rámci téhož MTO, resp. § 29 odst. 7, 8 a 9, jde-li o přímé spojení s meziměstskou ústřednou v jiném MTO).

§ 22

Dočasná účastnická stanice

(1) Dočasnou účastnickou telefonní stanicí zřizuje správa na předem sjednanou dobu, která však nesmí přesahovat dobu šesti měsíců ode dne zřízení stanice. Po uplynutí sjednané doby se stanice zruší.

(2) Žadatel o dočasnou stanicí zaplatí za zřízení a zrušení stanice a za její užívání úhrady podle sazebníku (§ 1 odst. 7, § 3 odst. 6). Na tyto úhrady může správa vybrat zálohu.

§ 23

Veřejná telefonní stanice

(1) Veřejné telefonní stanice jsou účastnické stanice určené pro veřejnost. Ve kterých místech bude veřejná telefonní stanice zřízena, rozhoduje správa.

(2) Účastníkem veřejné telefonní stanice odpovídajícím za plnění povinností účastníka má být především místní národní výbor nebo jednotné zemědělské družstvo, podle okolností i jiná organizace, výjimečně občan. Za plátce telefonních účtů může účastník označit obsluhovatele veřejné stanice.

(3) Kromě všeobecných účastnických povinností je účastník veřejné telefonní stanice povinen umožnit v denní době, jejíž rozsah se sjedná se správou, používání stanice veřejností. Účastník veřejné telefonní stanice je povinen zajistit doručování telegramů a výzev v obvodu obce za podmínek stanovených správou.

(4) Za zřízení a za užívání veřejné telefonní stanice platí účastník úhrady podle sazebníku (§ 1 odst. 4, § 3).

(5) Za použití veřejné telefonní stanice smí účastník požadovat od toho, kdo stanice použil, kromě úhrad podle sazebníku ještě přírážku stanovenou sazebníkem (§ 13 odst. 8).

(6) Nedodrží-li účastník veřejné telefonní stanice opětovně své povinnosti, je správa oprávněna stanicí vypovědět, popřípadě ji výjimečně ponechá účastníkovi jako plně placenou stanicí, a to za podmínek stanovených sazebníkem (§ 2 odst. 9).

§ 24

Vystrojení účastnické stanice

(1) Správa určuje, která zařízení, umístěná u účastníka (přístroje, baterie atd.), náleží k běžnému vystrojení hlavní účastnické stanice. Tyto předměty jsou majetkem správy. Správa je odevzdává účastníkovi do užívání na potvrzení.

(2) Žádá-li účastník o výměnu přístroje, který vyhovuje požadavkům provozu za jiný přístroj, zaplatí úhradu podle sazebníku (§ 8 odst. 1 a 2 sazebníku). Za výměnu přístroje nebo součástek, které provozu již nevyhovují v důsledku normálního opotřebení nebo účastníkem nezaviněného poškození, se úhrada neplatí.

(3) Správa může dát v případech hodných zvláštního zřetele předběžný souhlas k použití účastníkova koncového zařízení. Koncové zařízení bude po vydání povolení za podmínek § 27 řádu správou zapojeno a udržováno pokud správa nedohodne s účastníkem jinak.

§ 25

Vedlejší telefonní zařízení — všeobecná ustanovení

(1) Vedlejšími telefonními zařízeními jsou přístroje a zařízení, která nepatří k běžné výstroji hlavní účastnické stanice, zejména:

- a) spojovací zařízení (pobočkové ústředny) a přepojovací zařízení (sekretářské soupravy, dispečerská zařízení),
- b) vedlejší stanice,
- c) paralelně zapojené telefonní přístroje,
- d) doplňky jako zvonky, transparenty, vedlejší sluchátka, přepínače, zásuvky, konzoly, otočná ramena, mikrotefonní soupravy apod.,

e) telefonní přístroje zvláštního druhu jako mincovní přístroje, hlasité telefonní přístroje, automatické cílové číselnice, přístroje pro speciální účely apod.

(2) Na telefonní síť spojů lze připojit pouze vedlejší zařízení, jež jsou majetkem správy, která je propůjčuje účastníkům za úhradu, pokud není dále jinak stanoveno.

(3) Ustanovení odstavce 2 se nevztahuje na vedlejší zařízení, která byla v den vydání tohoto řádu připojena na telefonní síť spojů s povolením správy a jsou v majetku účastníka, dále na zařízení, která zřizují ve svých objektech orgány vojenské správy, ministerstev vnitra, Sbor nápravné výchovy, ČSD a na zařízení v dolech, hutích a energetických závodech. Správa může v odůvodněných případech dát předběžně zásadní souhlas k připojení vedlejších zařízení, především takových, která nejsou dosud hromadně vyráběna a která správa prozatím nepropůjčuje. Správa účastníkům odprodává a ponechává jim doplňková zařízení jako například konzoly pro telefonní přístroje, otočná ramena a nůžkové konzoly, zásuvky, vedlejší zvonky aj.

(4) Ustanovení odstavce 3 platí bez újmý ustanovení § 27 řádu.

(5) Vedlejší telefonní zařízení připojená na telefonní síť správy podle odstavce 2 udržuje zásadně správa svými orgány. Při údržbě svých zařízení správa pečuje o jejich dobrý chod a podle plánu a potřeb

- a) zařízení pravidelně ošetřuje a kontroluje jeho funkční a provozní způsobilost,
- b) odstraňuje všechny ohlášené poruchy vzniklé přirozeným opotřebením, respektive stárnutím při řádném užívání zařízení,
- c) vyměňuje všechny vadné a opotřebované součásti zařízení, přístroje a proudové zdroje, pokud je to nutné v důsledku normálního opotřebením a stárnutí dohlíží na nabíjení akumulátorových baterií s dodávkou elektrolytu.

Provádí-li účastník některý z uvedených úkolů za souhlasu správy sám (svými pracovníky), neposkytuje se mu za tyto úkony ani za spotřebované hmoty žádná náhrada.

Účastník hradí náklady na elektrický proud ze silnoproudé sítě, jakož i zřízení potřebného přívodu elektrického proudu podle pokynů správy.

(6) Udržuje-li správa na základě dohody vedlejší zařízení, které není jejím majetkem, provádí údržbu v tomto rozsahu:

- a) pravidelně kontroluje funkční a provozní způsobilost zařízení,
- b) vyměňuje všechny drobné běžně dostupné součástky zařízení, jako přívodní a mikrotelefonní šňůry, mikrofonní a telefonní vložky,

pérové svazky apod., jež se opotřebovaly normálním používáním,

- c) udržuje proudové zdroje a doplňuje elektrolyty.

Za udržování se nepovažuje výměna zařízení nebo jeho částí, například voličů, usměrňovačů, reléových sad, desek, kazet a van elektronické výstroje, číselnic, celých mikrotelefonů a přístrojů, dále zejména proudového zdroje nebo jeho dílů, dodávka elektrického proudu a opravy a výměny vedení vnitřní rozvodné sítě.

Neudržuje-li správa zařízení, které není v jejím majetku, udržuje přípojná vedení až k vlastnímu zařízení.

Obdobně jsou upravena před vstupem do zařízení účastníka i přípojná vedení vnějších vedlejších stanic. Přejímá-li správa do údržby zařízení, jež bylo již v provozu, provede před převzetím jeho revizi, popřípadě zařízení opraví nebo doplní, a to na náklad uživatele.

(7) Správa může výjimečně povolit účastníkovi, aby sám udržoval propůjčená mu vedlejší telefonní zařízení, má-li k tomu účelu odborně školené pracovníky. Povolí-li správa výjimečně údržbu svého zařízení v plném rozsahu pracovníky účastníka, snižují se sazby za propůjčení zařízení o sazby za jejich údržbu.

(8) Vedlejší zařízení má sloužit výhradně potřebám účastníka. Účastník může přenechat jinému pouze vnitřní vedlejší stanice ve smyslu § 19 odst. 1 řádu. Mezi uživatelem přenechaných vedlejších stanic a správou nevzniká právní poměr.

(9) Za udržování vedlejšího zařízení, které je majetkem účastníka, vybírá správa úhrady podle sazebníku (Příloha č. 1 sazebníku).

(10) K jedné hlavní účastnické stanici zapojí správa na žádost účastníka paralelně druhý telefonní přístroj nebo zřídí dvě až tři zásuvky. Paralelně zapojený přístroj musí být v témže bytě, respektive objektu účastníka jako hlavní účastnická stanice a posuzuje se jako vedlejší účastnická stanice.

Paralelním zapojením druhého telefonního přístroje nebo zřízení zásuvek k hlavní účastnické stanici se tato stanice nesmí dostat do užívání někoho, kdo není jejím účastníkem.

(11) Za práce prováděné na účastnickém zařízení podle přání účastníka (výměna přístrojů, součástek, vnitřního zařízení apod.) zaplatí účastník úhradu podle rozsahu vykonaných prací a použitého materiálu.

§ 20

Propůjčování vedlejších telefonních zařízení účastníkům

(1) Vedlejší telefonní zařízení propůjčuje účastníkovi v rozsahu a systému odpovídajících

jeho potřebám, podle svých provozních a dodávkových možností.

(2) Vnitřní rozvodné vedení pro vedlejší zařízení je majetkem účastníka, správa je zřizuje na jeho náklad. Na náklad účastníka správa rozvodné vedení zpravidla udržuje a provádí jeho eventuální změny. O umístění spojovacích a přepojovacích zařízení rozhoduje správa. Bezplatně poskytnutí a udržování prostor potřebných pro umístění zařízení a pro jeho provoz je povinností účastníka.

(3) Správa stanoví před zahájením montáže spojovacího nebo přepojovacího zařízení nebo i později, co musí účastník zajistit vlastním nákladem jako nezbytně nutné k umístění, provozu a údržbě zařízení a jeho ochraně před poškozením (stavební úpravy místností, elektrovodná instalace, protipožární opatření, vytápění aj.).

(4) Odstoupí-li zájemce od požadavku v době, kdy správě již vznikly výdaje s přípravnými pracemi, postupuje se podle ustanovení § 15 odst. 5 řádu.

(5) Za provedené změny vedlejšího zařízení zaplatí účastník náklady spojené s úpravou. Nemá-li kapacita vedlejšího telefonního zařízení v dostatečné míře využita, rozhodne správa o jeho případné redukci.

(6) Sazby za propůjčování a užívání vedlejšího telefonního zařízení jsou v sazebníku (Příloha č. 1 sazebníku).

§ 27

Připojení telefonních zařízení, která jsou v majetku účastníka, k telefonní síti

(1) Jakékoli telefonní zařízení, které není v majetku správy, lze připojit na telefonní síť správy jen s předchozím povolením správy, a to i tehdy, když na základě již daného předběžného zásadního souhlasu správy nebo podle ustanovení řádu lze použít k připojení na tuto síť zařízení, které je a zůstane v majetku účastníka. Povolení si vyžádá účastník písemně a připojí schéma zapojení, pokud nejde o typizované zařízení, dále popis zařízení a situační náčrtek s údaji o počtu a umístění vedlejších stanic.

Federální ministerstvo spojů může ve zcela výjimečných a odůvodněných případech udělit s náležitými podmínkami generální povolení k připojování zařízení na telefonní síť správy.

(2) Před vydáním povolení provede správa na náklad účastníka revizi zařízení a přezkouší, zda zařízení lze připojit na telefonní síť správy. Je-li připojení možné, vydá správa písemné povolení.

(3) Zařízení se připojí k telefonní ústředně přípojným vedením, pro jehož zřízení a užívání platí ustanovení o hlavních účastnických stanicích.

(4) Na telefonní zařízení, které je v majetku

účastníka, lze připojit i vnější vedlejší účastnické stanice nebo přímá spojení.

(5) Veškeré změny v zařízení připojeném k telefonní síti správy vyžadují jejího předchozího souhlasu.

(6) Změní-li správa provozní systém místní telefonní ústředny, zejména při automatizaci, postará se účastník o úpravu svého zařízení na vlastní náklad.

(7) Správa je oprávněna svými orgány kdykoliv přezkoušet, zda zařízení vyhovuje předpisům, neruší-li provoz jednotné telekomunikační sítě a je-li odborně udržováno. Zjištěné závady je účastník povinen odstranit vlastním nákladem. Neučiní-li tak ve stanovené době, může správa odpojit zařízení od telefonní sítě správy.

(8) Povolení k připojení účastníkovy telefonního zařízení k telefonní síti správy zanikne:

- a) zruší-li účastník svoje zařízení,
- b) začlení-li správa zařízení do jednotné telekomunikační sítě,
- c) vypoví-li účastník hlavní účastnické stanice, jímž je zařízení připojeno na telefonní síť správy, nebo zruší-li je správa,
- d) zruší-li správa povolení ze závažných důvodů.

§ 28

Skupiny místních telefonních obvodů

(1) Správa zařazuje místní telefonní obvody s telefonními ústřednami, které nejsou vybaveny počítačy tarifních impulsů do skupin podle počtu připojených hlavních účastnických stanic k 1. červenci každého roku s platností od 1. ledna následujícího roku. Podle zařazení do skupin místních telefonních obvodů je stanoven v sazebníku hovorový paušál za místní hovory (§ 3 odst. 5).

(2) Změny v zařazení místních telefonních obvodů vyhlásí správa nejpozději měsíc před počátkem platnosti ve Věstníku federálního ministerstva spojů.

(3) Zvýší-li se změnou podle odstavce 1 hovorový paušál, má účastník právo vypovědět účastnickou stanici, i kdyby jinak neměl ještě právo k výpovědi. Výpověď však musí dojít správně nejpozději 15 dní po začátku platnosti nových sazeb. V takovém případě zůstanou pro účastníka až do konce výpovědní lhůty v platnosti dosavadní sazby.

§ 29

Stanice pro osoby, které se nemohou bez cizí pomoci pohybovat a pro nevidomé

(1) Stanice pro osoby, které se nemohou bez cizí pomoci pohybovat a pro nevidomé (dále jen

„IS stanice“), se zřizují na základě telefonní přihlášky doporučené okresním (obvodním) výborem Svazu invalidů osobám tělesně těžce postiženým, nevidomým, prakticky nevidomým. Podmínkou pro zřízení a ponechání IS stanice je, že invalidní osoba je držitelem průkazu ZTP/P nebo že jí byla rozhodnutím Úřadu důchodového zabezpečení přiznána částečná, převážná nebo úplná bezmocnost.

(2) IS stanice je možno zřídit osobám starším 15 let, které nejsou trvale umístěny v ústavech sociální péče. U nezletilých osob ve věku od 15 do 18 let musí být telefonní přihláška podepsána zákonným zástupcem.

(3) Účastník IS stanice je povinen na vyžvání příslušné organizace spojů prokázat, že trvají podmínky pro ponechání IS stanice.

(4) Sazby za zřízení, přeložení a používání IS stanic jsou uvedeny v sazebníku.

§ 30

Úhrady za užívání účastnických stanic

(1) Za hlavní účastnické telefonní stanice se platí měsíčně základní sazba, jejíž výše se řídí tím, zda jde o stanici se samostatným nebo společným přípojným vedením, nebo zda jde o veřejnou telefonní stanici.

(2) Za hlavní účastnické stanice připojené na telefonní ústředny s počítadly tarifních impulsů se kromě základní sazby platí hovorné podle počtu impulsů vykázaných počítadlem za místní hovory, za meziměstské a mezinárodní hovory uskutečněné automaticky nebo prostřednictvím spojovatelky bez záznamu spojení. Pro stanovení výše hovorného za tyto hovory je rozhodující počet impulsů vykázaný počítadlem v telefonní ústředně, pokud správa nezjistí závadu ovlivňující vykázaný počet impulsů.

(3) Za hlavní účastnické stanice připojené na ústředny bez počítadel tarifních impulsů se kromě základní měsíční sazby platí paušál za místní hovory, odstupňovaný podle skupin místních telefonních obvodů a podle sazebních tříd. Výše hovorového paušálu v jednotlivých skupinách místních telefonních obvodů a v jednotlivých poplatkových třídách je v sazebníku (§ 3 odst. 5).

(4) Kromě hovorného vykázaného počítadlem tarifních impulsů, respektive placeného paušálem, se vybírá hovorné za meziměstské a mezinárodní hovory uskutečňované prostřednictvím spojovatelky se záznamem spojení.

§ 31

Vybírání a splatnost úhrad za účastnické stanice

(1) Správa vybírá úhrady za účastnické stanice od účastníka, popřípadě od toho, koho

účastník označil za plátce úhrad. Za zaplacení ocpovídá vždy účastník.

(2) Od placení telefonních úhrad není nikdo osvobozen.

(3) Jednorázová sazba za zřízení účastnické stanice je splatna po zřízení stanice.

(4) Základní sazba za hlavní účastnické telefonní stanice a za přímá spojení s meziměstskou ústřednou a hovorový paušál za telefonní stanice připojené na místní ústředny bez počítadel tarifních impulsů jsou splatny měsíčně předem. Za nově zřízenou stanicí se základní sazba a hovorový paušál vybírají od prvního dne měsíce následujícího po zřízení stanice.

(5) Hovorné za místní, meziměstské a mezinárodní hovory je splatné měsíčně pozadu. Pokud se provádí vyúčtování s účastníkem podle stavu počítadla za delší období než jeden měsíc, může správa požadovat, aby účastník platil zálohu na hovorné za běžný měsíc, a to měsíčně pozadu.

(6) Úhrady za propůjčení vedlejších zařízení u účastnických stanic jsou splatny měsíčně předem. Bylo-li zařízení dáno do provozu během měsíce, stanoví správa poměrnou úhradu za jeho propůjčení dnem odevzdání zařízení účastníkovi do užívání.

(7) Úhrady za místní vedení a meziměstské okruhy propůjčené účastníkům k trvalému používání jsou splatny měsíčně předem.

(8) Úhrady za udržování telefonních zařízení, která jsou v majetku účastníka a která udržuje správa, jsou splatny měsíčně předem. Bylo-li zařízení převzato do údržby během měsíce, stanoví správa úhradu za udržování dnem převzetí. Dojde-li k rozšíření, k výměně nebo k redukci zařízení, změní se úhrady za udržování od prvního dne následujícího měsíce.

(9) Úhrady za označení hlavní účastnické stanice v telefonním seznamu, pokud přesahuje rozsah bezplatného označení (§ 41 odst. 9 řádu), úhrady za neuveřejnění stanice (§ 41 odst. 8 řádu), jakož i ostatní úhrady za uveřejnění v telefonním seznamu, jsou splatny po vydání telefonního seznamu.

(10) Úhrady podle předchozích odstavců zaplatí účastník do sedmi dnů po doručení účtu. Úhrady, které se platí zálohově, zaplatí účastník do patnáctého dne běžného měsíce. Dlužné úhrady je účastník povinen zaplatit bez vydání zvláštního rozhodnutí.

(11) Proti účtu může účastník podat do 15 dnů po jeho doručení námitky, které však nemají odkladný účinek. O námitkách rozhoduje správa podle předpisů o správním řízení. Proti rozhodnutí o námitkách je přípustné odvolání. Případný přeplatek připsíže správa účastníkovi v jeho prospěch nebo mu jej na požádání vrátí.

[12] Nezaplacené úhrady vymáhá správa výkonem rozhodnutí na základě výkazu dlužných telekomunikačních poplatků. Dlužné částky se zvyšují o náhradu za upomínku (§ 11 odst. 5 sazebníku).

§ 32

Povinnosti účastníka přetížené účastnické stanice

[1] Je-li hlavní účastnická stanice se samostatným připojením na ústřednu přetížena hovorů, takže tím vznikají obtíže v místním nebo meziměstském styku, vyzve správa účastníka, aby povinně přihlásil další účastnickou stanici, je-li její zřízení proveditelné.

[2] Má-li účastník několik stanic, které nejsou soustředěny v sérii a zjistí-li se přetížení pouze u některých stanic, soustředí správa stanice v sérii, pokud je to technicky možné.

§ 33

Přeložení účastnické stanice

[1] Telefonní účastnickou stanici lze přeložit (přemístit) na písemnou žádost účastníka do jiných místností, jichž účastník užívá, a to v obvodu téhož místního telefonního obvodu, je-li přeložení technicky proveditelné a zaplatí-li účastník veškeré splatné telefonní úhrady. Správa přeloží (přemístí) účastnickou telefonní stanici na nové místo v rámci technických možností a časového pořadí požadavků. Žádost o přeložení stanice je nutno podat nejméně jeden měsíc před požadovaným termínem přeložení stanice.

[2] Sazby za přeložení účastnických stanic jsou v sazebníku (§ 2).

[3] Změní-li se přeložením stanice základní sazba za její užívání, vyměří se nová základní sazba od prvního dne měsíce následujícího po přeložení stanice.

[4] Účastnická stanice se přeložením nesmí dostat do výhradního užívání někoho, kdo není jejím účastníkem. Takovou stanici správa zruší; její neoprávněný uživatel je povinen zaplatit správě náklady za přeložení a zrušení stanice a všechny ostatní úhrady vzešlé ode dne přestěhování stanice, společně a nerozdílně s jejím účastníkem.

§ 34

Přeměny účastnických stanic

[1] Správa provádí z vlastního podnětu nebo na žádost účastníka

- a) přeměnu hlavní účastnické stanice podvojně na samostatnou,
- b) přeměnu hlavní účastnické stanice skupinové na hlavní stanici samostatnou nebo podvojnou,

- c) přeměnu hlavní účastnické stanice se samostatným připojením na stanici podvojnou,
- d) přeměnu dočasné účastnické stanice na stanici užívanou trvale,
- e) přeměnu veřejné telefonní stanice na plně placenou hlavní účastnickou stanici,
- f) přeměnu plně placené hlavní účastnické stanice na veřejnou telefonní stanici,
- g) přeměnu plně placené stanice na stanici IS,
- h) přeměnu stanice IS na stanici plně placenou.

[2] K přeměnám prováděným z vlastního podnětu přistoupí správa, je-li to odůvodněno náležitými potřebami telefonního provozu, zaváděním nové techniky nebo nutností uspokojit potřeby jiných zájemců. Přeměnu podle odstavce 1 písm. a) provede správa též, zůstane-li na zařízení se společným přípojným vedením jediná účastnická stanice, přeměnu podle odstavce 1 písm. b), zůstanou-li na zařízení se skupinovým připojením jen dvě stanice. O zamýšlené přeměně vyrozumí správa předem účastníka s uvedením důvodů a rozhodne o přeměně ve správním řízení.

[3] Sazby za přeměny účastnických stanic podle odstavce 1 písm. b), d) a e) jsou uvedeny v sazebníku (§ 2). Přeměny stanic v odstavci 1 písm. a), c), f) a g) jsou bezplatné. Za přeměnu podle odstavce 1 písm. h) vybírá správa doplatek ve výši $\frac{3}{4}$ plně jednorázové sazby s výjimkou případů, kdy za stanici, o jejíž přeměnu jde, byla již dříve plná jednorázová sazba zaplacená.

[4] Při přeměně stanice podle předchozích odstavců provede správa úpravu základní sazby za užívání stanice od prvního dne měsíce následujícího po dni, kdy byla změna provedena.

§ 35

Převod účastnictví a změna ve jménu (názu) účastníka

[1] Správa převede telefonní účastnictví

- a) na oprávněného uživatele místností, v nichž je stanice umístěna, jestliže nejde o dočasný pobyt mimo místo stálého pobytu,
- b) na občana, který je dědicem účastníka (na dědice účastníka, který s ním trvale bydlel v den účastníkovy úmrtí, je možno převést účastnictví i dodatečně k tomuto dni),
- c) na organizaci, na níž přešla práva a povinnosti převedené, sloučené, rozdělené nebo zrušené organizace.

[2] Správa převádí účastnictví na občana a organizaci, kteří o převod účastnictví požádají a původní účastník s tímto převodem souhlasí. Účastnictví převádí správa na základě přihlášky o převod účastnictví předložené na tiskopisu vy-

daném správou. K podmínce, na kterou by dosavadní účastník vázal svůj podpis na přihlášce o převod účastnictví, se nepřihlíží.

[3] Žádost o převod účastnictví se předloží bez podpisu dosavadního účastníka, jestliže dosavadní účastník zemřel, je nezvěstný, s mimořádnými potížemi dosažitelný, přestal stanicí trvale užívat nebo jako organizace zanikl.

[4] Podalo-li přihlášky o převod účastnictví k téže stanici několik zájemců, z nichž každý splňuje podmínky převodu, rozhodne mezi nimi správa podle důležitosti jednotlivých požadavků.

[5] O převodu účastnictví vydá správa rozhodnutí, které doručí žadateli a dosavadnímu účastníkovi a v případě podání více přihlášek všem žadatelům.

[6] Pokud správa při převodu účastnictví nerozhodne jinak, převádí se účastnictví od prvního dne měsíce následujícího po dni podání přihlášky o převod účastnictví. Převodem účastnictví přecházejí na nového účastníka práva a povinnosti plynoucí z účastnictví převedené stanice; závazky vzešlé z užívání stanice před převodem účastnictví je povinen splnit společně a nerozdílně s novým účastníkem dosavadní účastník.

[7] S účastnictvím hlavní telefonní stanice se převádí zároveň její vedlejší zařízení.

[8] Správa může zamítnout přihlášku o převod účastnictví také z důvodů, z nichž může zamítnout telefonní přihlášku (§ 15 odst. 4 řádu).

[9] Jestliže se změní jméno (název) účastníka, oznámí účastník tuto změnu na tiskopisu vydaném správou. Nabytí nebo pozbytí vědecké hodnosti nebo titulu se nepokládá za změnu jména.

[10] Za převod účastnictví nebo záznam změny jména (názvu) účastníka se vybírá úhrada podle sazebníku (§ 10).

§ 36

Přerušení provozu účastnické stanice

[1] Při přerušení provozu účastnické stanice, hlavní nebo vedlejší účastnické stanice a při přerušení provozu přímého spojení trvajícím nepřetržitě déle než sedm dní není účastník povinen platit za dobu přerušení úhrady za užívání stanice, pokud za přerušení neodpovídá. Předpokladem je, že účastník včas uvědomí správu o přerušení provozu nebo že se správa o tom jinak dozví. Úhrady již zaplacené připiše správa ve prospěch účastníka nebo mu je na požádání vrátí. Nárok na odepsání zaplacených úhrad se vztahuje i na vedlejší telefonní zařízení (§ 25 řádu) v rozsahu, v jakém bylo toto zařízení vyřazeno z provozu.

[2] Ustanovení odstavce 1 platí obdobně, do-

jde-li k provizornímu odnesení stanice z provozně technických důvodů (neproveditelnost požadovaného přeložení stanice, dočasné vypojení stanice pro živelní pohromu, požár bez viny účastníka apod.).

[3] Dojde-li k dočasnému přerušení provozu stanice nebo vedlejšího zařízení na žádost účastníka, platí účastník za dobu dočasného zastavení provozu dosavadní úhrady za užívání kromě hovorového (hovorového paušálu). Dále zaplatí účastník náklady spojené s odnesením a znovuzapojením telefonního zařízení. Je-li na žádost účastníka dočasně vypojena stanice z provozu bez odnesení přístroje, zaplatí účastník za znovuzapojení stanice úhradu podle sazebníku (§ 11 odst. 3).

[4] Doba, po kterou je přerušen provoz hlavní účastnické stanice nebo vnější vedlejší stanice na žádost účastníka, nesmí být delší než 5 let. Nebyla-li stanice před uplynutím této doby znovu zapojena do provozu, správa ji vypoví; placení úhrad se zastaví uplynutím výpovědní lhůty.

[5] Jestliže naléhavý obecný zájem na zřízení, přeložení nebo přeměnu účastnické stanice nelze jinak uspokojit, správa je oprávněna použít k tomu účastnického zařízení existující již stanice a zastavit proto její provoz do doby, než bude moci její provoz obnovit. O zastavení provozu rozhoduje správa ve správním řízení. Možnost obnovení provozu stanice je správa povinna účastníkovi ihned oznámit; stanici je pak povinna bez prodlení zapojit do provozu na jejím původním místě bezplatně, na jiném místě v téže místní síti za úhradu nákladů za přeložení (§ 2 sazebníku), jestliže účastník do třiceti dnů po doručení oznámení sdělí správě, že se znovuzapojením stanice souhlasí. Neučiní-li tak, správa stanicí vypoví.

[6] Za dobu, po kterou je zastaven provoz v telefonní síti správy z důležitého obecného zájmu nebo stanice vypojena z provozu podle předchozího odstavce, správa úhrady nevybírá. Úhrady již zaplacené připiše účastníkovi k dobru nebo mu je vrátí.

§ 37

Zrušení účastnictví výpovědí účastníka

[1] Pokud účastnictví nebylo napřed ujednáno na určitou dobu (§ 22 řádu), může účastník výpovědět hlavní nebo vedlejší účastnickou stanicí nebo přímé spojení písemně ke konci kalendářního měsíce s jednoměsíční výpovědní lhůtou. Výpověď je podána včas, je-li správa doručena nejpozději třetí den měsíce, jehož koncem má být účastnictví ukončeno.

[2] Účastnictví trvale užívané hlavní stanicí nebo přímého spojení s meziměstskou ústřednou nemůže být bez souhlasu správy zrušeno před

uplynutím jednoho roku ode dne, kdy správa zapojila stanici nebo přímé spojení do provozu. Přeloží-li se hlavní stanice nebo přímé spojení s meziměstskou ústřednou do jiné budovy, je právo k výpovědi vyloučeno na stejně dlouhou dobu, jako kdyby šlo o zřízení nové stanice nebo nového přímého spojení.

(3) V závažných případech může správa souhlasit s ukončením účastnictví i tehdy, když ještě neuplynula lhůta podle odstavce 2. Měsíční výpovědní lhůta musí však být zachována. Povolí-li správa předčasné ukončení účastnictví, zaplatí účastník úhradu podle sazebníku (§ 11 odst. 1).

(4) Výpověď hlavní účastnické stanice je zároveň i výpověď k ní připojené vedlejší stanice a přímého spojení. Placení úhrad se zastaví dnem, kterým končí účastnictví.

(5) Po zrušení účastnictví odstraní správa na vlastní náklady telefonní přístroje a přípojně vedení, které je jejím majetkem. Na žádost účastníka a na jeho útraty odstraní i zařízení, která jsou jeho majetkem.

(6) Pro výpověď spojovacího a přepojovacího zařízení a vedlejších stanic platí ustanovení odstavce 1 obdobně. Placení úhrad za propůjčené zařízení se zastaví koncem výpovědní lhůty. Náklady na demontáž zaplatí účastník.

(7) Správa je povinna při odstraňování telefonního zařízení a přípojněho vedení co nejvíce setřít místnosti, v nichž bylo zařízení umístěno bez újmy odpovědnosti za škodu podle obecně závazných právních předpisů.

(8) Placení za údržbu zařízení, které je v majetku účastníka se zastaví koncem měsíce, v němž bylo zařízení odpojeno nebo v němž uplynula platnost smlouvy o údržbě.

(9) Na přání účastníka může být zrušena telefonní stanice za úhradu podle sazebníku (§ 11 odst. 6) zapojena na poukazovací pracoviště, má-li správa v ústředně potřebné technické zařízení. Poukazovací pracoviště sdělí volajícímu, že jmu volaná stanice byla zrušena.

§ 38

Zastavení provozu a výpověď účastnické stanice správou

(1) Správa je oprávněna zastavit provoz účastnické stanice, jestliže účastník po předchozí prokazatelně doručené upomínce, popřípadě upozornění, opět porušil stanovené podmínky účastnictví, zejména

- a) nezaplatil-li ve stanovených lhůtách dlužné telefonní úhrady,
- b) pokusil-li se sám nebo osoba, která s jeho souhlasem účastnické stanice použila, záměrně zkrátit správu o úhradu za poskytnuté služby,

c) zneužíval-li účastnické stanice (např. přenachá-li trvale stanici třetí osobě bez podání přihlášky o převod účastnictví, obtěžuje-li jiné účastníky, znemožňuje-li jiným účastníkům připojeným na společné přípojně vedení používání jejich stanic apod.),

d) změnil-li svévolně technické zařízení stanice, poškodil-li je úmyslně sám nebo ten, kdo telefonní stanice užívá s jeho vědomím, ponechává-li vyvěšený mikrotelefon nebo přístroj nezapojený do zásuvky, neodstraní-li závady na svém zařízení, které ruší provoz jednotné telekomunikační sítě,

e) porušil-li hrubě sám nebo osoby, které používají jeho stanice, slušnost ve styku s pracovníky telekomunikací, jednal-li proti návodu, jak zacházet se zařízením, nebo ohrožuje-li špatným zacházením s přístroji zdraví pracovníků telekomunikací,

f) neumožnil-li orgánům správy přístup k účastnickému zařízení.

(2) Odstraní-li účastník závady, pro něž byl zastaven provoz účastnické stanice podle předchozího odstavce nebo se podle povahy případu zavázal tak učinit, zapojí správa na jeho žádost stanici znovu do provozu za úhradu podle sazebníku (§ 11 odst. 3).

(3) Nejsou-li předpoklady pro opětné zapojení stanice do provozu podle odstavce 2 nebo se závady po zapojení stanice opakují, vypoví správa stanici s jednoměsíční výpovědní lhůtou.

(4) Provedení opatření podle předchozích odstavců nezbujuje účastníka odpovědnosti za škody, ani povinnosti zaplatit účastnické úhrady až do konce výpovědní lhůty.

(5) Správa neodpovídá za škody, které vzniknou zastavením provozu účastnické stanice.

(6) Pokud jde o odstranění přípojných vedení a přístrojů, platí obdobně ustanovení § 37 odst. 5 až 7 řádu.

§ 39

Změna podmínek účastnictví

(1) Dojde-li ke změnám podle řádu nebo sazebníku, které znamenají ztížení účastnických podmínek, popřípadě odnímají účastníkovi určité výhody, je účastník oprávněn do lhůty, kterou stanoví správa, vypovědět účastnické zařízení, i kdyby jinak ještě neměl podle § 37 odst. 2 řádu právo k výpovědi. V takovém případě zůstanou pro něho do konce výpovědní lhůty v platnosti dosavadní podmínky a sazby.

(2) Změnil-li správa v souvislosti se změnou řádu nebo sazebníku podmínky účastnictví, uvědomí o tom písemně účastníka, pokud nepůjde o všeobecnou úpravu vyhlášenou ve Věstníku federálního ministerstva spojů.

§ 40

Změny v provozním systému místních ústředn

Technická opatření vyvolaná změnou provozního systému, tj. výměnu telefonních přístrojů u účastnických stanic a úpravu spojovacích a přepojovacích zařízení propůjčených účastníkům správou provede správa na vlastní náklad. Náklad na úpravu nebo výměnu zařízení, která jsou v majetku účastníků, nesou účastníci.

§ 41

Telefonní seznamy

[1] Správa vydává podle potřeby — zpravidla každý druhý rok — telefonní seznamy (dále jen „seznamy“) pro UTO Praha, Bratislava, Brno a Ostrava a pro TTO (u TTO Praha, Bratislava, Brno a Ostrava bez středových UTO). Seznamy pro UTO Praha se vydává jako samostatný díl zvlášť pro stanice organizací a zvlášť pro stanice bytové. Správa může způsob vydávání seznamů změnit, bude-li to účelné.

[2] Každá hlavní účastnická stanice se všemi svými vedlejšími stanicemi se uvádí v seznamu jednou v abecedním pořádku podle příjmení (názvu) účastníka s jeho adresou a přípojným číslem stanice. Více hlavních telefonních stanic zapojených do série nebo velkosérie se uvádí v seznamu jedním přípojným číslem. Zároveň se uvádí i eventuální přímé spojení s mezinárodní telefonní ústřednou písmenem M a evidenčním číslem spojení (např. M/25). Kromě těchto údajů se v seznamu uveřejňuje i údaj o eventuálním trvalém spojení stanice a o zařízení zastupujícím účastníka v době jeho nepřítomnosti.

[3] Text označení účastnické stanice v seznamu navrhne účastník, avšak správa je oprávněna upravit jej tak, aby neodporoval právním předpisům a aby vyhledávání účastníků bylo co nejvíce usnadněno; odstraní též eventuální jazykové chyby. V textu seznamu se neuveřejňují údaje inzertní nebo reklamní povahy.

[4] Zařadí-li správa při abecedním uspořádání seznamu některá označení pod společná záhlaví podle druhu činnosti apod., zařadí do seznamu podle potřeby i bezplatné poukazy, pod kterým záhlavím je třeba označení hledat.

[5] Na přání účastníka mohou být v seznamu uvedeny s přípojným číslem jeho účastnické stanice i osoby nebo organizace, kterým dovolil užívat své stanice, bydlí-li tyto osoby s účastníkem v téže bytě nebo v nejbližším dosažitelném sousedství, nebo jsou-li tyto organizace v téže budově a užívají s účastníkem společně přepojovací zařízení.

[6] Správa neodpovídá za správnost a úplnost označení v seznamu ani za to, že stanice nebyla v seznamu uvedena. Zjistí-li účastník

v tomto směru závalu, oznámí to správě písemně a uvede žádaný text označení.

[7] K požadavku na změnu označení správa přihlédne, pokud jej obdrží do uzavěrky přípravných prací na vydání seznamu. Požadavkům došlým později vyhoví správa za úhradu podle sazebníku (§ 9 odst. 4), pokud je to technicky možné a není-li to spojeno s nepřiměřeným nákladem.

[8] Správa vyhoví přání účastníka, aby jeho účastnická stanice nebyla uvedena v seznamu. O takové stanici neposkytuje správa žádné informace. Za tato opatření platí účastník úhradu podle sazebníku (§ 9 odst. 5).

[9] Označení hlavní telefonní účastnické stanice v seznamu podle odstavce 3 se uvádí v seznamu až do rozsahu tří tiskových řádek o šířce sloupců použité sazby bezplatně. Rovněž bezplatně se uvádí v seznamu údaj o trvalém spojení stanice a o zařízení zastupujícím účastníka v době jeho nepřítomnosti. Úhrady za označení telefonní stanice v seznamu přesahující údaje podle předchozích vět jsou v sazebníku (§ 9 odst. 1).

[10] Účastník má nárok, aby mu správa bezplatně propůjčila pro každou jeho hlavní účastnickou stanici jeden výtisk běžného vydání seznamu, v němž je uveden místní telefonní obvod, k němuž náleží jeho účastnická stanice. Jsou-li pro telefonní obvod vydány oddělené seznamy telefonních stanic socialistických a jiných organizací a telefonních stanic bytových, jsou účastníkům bytových telefonních stanic propůjčovány oba uvedené díly, účastníkům telefonních stanic socialistických a jiných organizací jen díl obsahující telefonní stanice těchto organizací. Výtisky seznamů, na jejichž propůjčení nemá nárok, si může účastník zakoupit. Propůjčené seznamy zůstávají majetkem správy.

[11] Seznam, na jehož propůjčení má účastník nárok, odevzdá správa účastníkovi při zřízení hlavní stanice a pak vždy při novém vydání seznamu. Účastník tento seznam vrátí, dojde-li ke zrušení stanice, nebo půjčí-li mu správa seznam novějšího vydání. Nevratí-li jej, zaplatí náhradu podle sazebníku (§ 9 odst. 7).

§ 42

Propůjčování místních vedení

[1] V odůvodněných případech propůjčí správa zájemci k trvalému používání místní vedení, tj. vedení uvnitř jednoho MTO, nelze-li jeho potřebám vyhovět jiným způsobem. Jde zejména o tyto případy:

a) propůjčení místního vedení pro zvláštní účely zájemců, například pro požární službu, pro přenos dat apod.; (Propůjčení vedení pro přenos dat upravuje zvláštní předpis.)³⁾

b) použití místního vedení k prodloužení propůjčeného meziměstského okruhu od ústředny k uživateli.

(2) Uživatel je oprávněn používat místního vedení pouze pro svůj vlastní telekomunikační styk. Není dovoleno zprostředkovat na vedení soukromé zprávy pracovníků podniku nebo zpráv vy jiných zájemců.

(3) Způsob výstavby místního vedení určí správa, která je také oprávněna stanovit podle okolností případu bližší podmínky propůjčení vedení.

(4) Sazby za zřízení a používání propůjčeného místního vedení jsou v sazebníku (§ 29).

(5) V sazbě za propůjčení vedení je zahrnuta náhrada výdajů spojených s udržováním vedení.

(6) Zařízení, které není v majetku správy, lze připojit na propůjčené vedení jen s jejím povolením za podmínek § 27 řádu.

(7) Uživatel i správa mohou propůjčené vedení písemně vypovědět, pokud nebyla doba propůjčení předem dohodnuta. Výpovědní lhůta je jednoměsíční.

(8) Bez výpovědní lhůty může správa zrušit propůjčení vedení, nedodrží-li uživatel ani po opětovném upozornění stanovené podmínky. Úhrady se v takovém případě zastaví koncem měsíce, v němž došlo ke zrušení vedení.

(9) Správa neodpovídá za škody vzniklé tím, že vedení nemohlo být používáno pro poruchu. Nelze-li propůjčeného vedení používat pro závady, za které neodpovídá uživatel a které byly ohlášeny příslušné ohlašovně poruch, má uživatel právo na vrácení poměrné části úhrad podle sazebníku (§ 29 odst. 16), jestliže závada trvala nepřetržitě alespoň tři hodiny.

§ 43

Propůjčování meziměstských okruhů

(1) Správa může propůjčit zájemci k užívání meziměstský telefonní okruh, a to ve výjimečných a závažných případech, nelze-li naléhavou potřebu zájemce jinak uspokojit. Propůjčení lze uskutečnit, dovolí-li to provozní a technické možnosti správy, na dobu delší jednoho měsíce nebo na předem dohodnutou kratší dobu.

(2) Správa rozhoduje, jaký okruh bude zájemci propůjčen, přihlédne však v rámci svých technických a provozních možností k odůvodněným požadavkům zájemce. Je-li třeba k tomu účelu vybudovat nové vedení nebo jeho část, zaplatí zájemce úhradu podle sazebníku (§ 29 odst. 6).

(3) Propůjčeným meziměstským okruhem mohou být spojena zařízení téhož uživatele nebo dvou různých uživatelů. Pro každý propůjčený

okruh však vůči správě vystupuje jako nositel práv a povinností vyplývajících z řádu pouze ten z uživatelů, který o propůjčení okruhu požádal.

(4) Správa je povinna postarat se o technicky kvalitní spojení mezi místy, která jsou propůjčeným meziměstským okruhem spojena, neodpovídá však za jakost dorozumění při hovorech, které mají být uskutečněny propojením propůjčeného okruhu na další okruhy. Požadavku o zajištění dorozumění na takto propojených okruzích může správa vyhovět jen v rámci svých technických možností a na náklad uživatele.

(5) Uživatel je oprávněn používat meziměstského okruhu pouze pro svůj vlastní telekomunikační styk, respektive v případě propůjčení meziměstského okruhu spojujícího zařízení dvou různých uživatelů jen pro jejich vzájemný telekomunikační styk. Není dovoleno zprostředkovat na okruhu soukromé zprávy pracovníků uživatele nebo zprávy jiných zájemců.

(6) Sazby za propůjčení meziměstských okruhů jsou v sazebníku (§ 29).

(7) Výjimečně může správa povolit spolu-užívání propůjčeného meziměstského okruhu i více zájemcům, jestliže používají společně téhož přepojovacího zařízení, do něhož je okruh zapojen. V tomto případě správa účtuje zvýšené úhrady (§ 29 odst. 8 sazebníku).

(8) Propůjčeného meziměstského okruhu lze používat pro hovory jednak mezi stanicemi připojenými na zařízení spojené okruhem, jednak mezi těmito stanicemi a stanicemi jiných účastníků v telefonní síti, ale v tom případě pouze pro hovory, při nichž jsou stanice jiných účastníků stanicemi volanými.

(9) Uživatel propůjčeného meziměstského okruhu je povinen obdobně jako účastník podle § 17 odst. 6 a 7 řádu dovolit použití okruhu v případech stanovených zákonem a dále pracovníkům správy při výkonu služby, pokud se řádně prokáží.

(10) Správa neodpovídá za škody vzniklé tím, že okruh nemohlo být používáno pro poruchu. Nelze-li propůjčeného okruhu používat pro závady, za které neodpovídá uživatel a které byly ohlášeny příslušné ohlašovně poruch, má uživatel právo na vrácení poměrné části úhrad podle sazebníku (§ 29 odst. 16), jestliže závada trvala nepřetržitě alespoň tři hodiny.⁹⁾

(11) Správa zapojí propůjčený meziměstský okruh tak, aby bylo umožněno zkoušet okruh a kontrolovat, zda je okruh používán k účelům, pro které byl propůjčen.

(12) Zařízení, které není v majetku správy, lze připojit na propůjčený okruh jen s jejím povolením za podmínek § 27 řádu.

⁹⁾ Viz zákon č. 110/1964 Sb.

{13} Uživatel i správa mohou propůjčený meziměstský okruh vypovědět, pokud nebyla doba propůjčení předem dohodnuta. Výpovědní lhůta je jednoměsíční. Bylo-li však nutno pro zřízení okruhu vybudovat nové nadzer ní drátové vedení nebo položit zvláštní kabel, je vyloučeno právo uživatele k výpovědi, dokud placenými úhradami za propůjčený okruh nezaplatí jím neuhrazenou část nákladů spojených se zřízením okruhu.

{14} Bez výpovědní lhůty může správa zrušit propůjčení okruhu, nedodrží-li uživatel ani po opětovném upozornění stanovené podmínky. Placení úhrad se v takovém případě zastaví koncem měsíce, v němž došlo ke zrušení okruhu.

{15} Správa je oprávněna změnit podmínky propůjčení okruhu. Budou-li takovou změnou podmínky ztíženy, má uživatel právo okruh vypovědět, i kdyby jinak právo k výpovědi ještě ne. V takovém případě zůstanou pro něho až do konce výpovědní lhůty v platnosti dosavadní podmínky a sazby.

§ 44

Propůjčování meziměstských okruhů v jednotlivých denních hodinách

{1} Správa může pravidelně denně propůjčovat zájemci v jednotlivých denních hodinách meziměstský okruh za předpokladu, že se tím nezhorsí kvalita služeb v meziměstském telefonním styku. Propůjčení lze sjednat buď na předem určenou dobu (např. na dobu několika dnů) nebo na dobu předem neurčenou.³⁾

{2} Meziměstský okruh se propůjčí zájemci na souvislou dobu nejméně 60 minut denně. Žádá-li zájemce o propůjčení okruhu na dobu kratší než 60 minut, může přihlásit předplacený meziměstský hovor (§ 55 řádu), nebo hovor na určitou hodinu.

{3} Koncové stanice, pro jejichž spojení se používá meziměstského okruhu propůjčeného účastníkovi, musí být pro každé denní spojení tytéž. Mohou to být buď hlavní telefonní stanice připojené na místní ústřednu nebo přímá spojení s meziměstskou ústřednou.

{4} Pro používání meziměstského okruhu propůjčeného na jednotlivé denní hodiny platí obdobně ustanovení § 43 řádu.

{5} Propůjčování meziměstského okruhu k pravidelnému používání v jednotlivých denních hodinách sjednává účastník s příslušnou meziměstskou telefonní ústřednou.

{6} Sazby za propůjčování meziměstského okruhu v jednotlivých denních hodinách jsou v sazebníku (§ 29 odst. 12 až 15).

{7} Účtování úhrad za propůjčený meziměstský okruh se zastaví uplynutím sjednané doby nebo — nebyla-li tato doba předem sjednána — koncem měsíce, k němuž bylo propůjčení meziměstského okruhu účastníkem nebo správou písemně vypovězeno. Výpovědní lhůta je 7 dnů.

{8} Správa může z naléhavých provozních důvodů zrušit propůjčení okruhu bez výpovědní lhůty.

ČÁST TŘETÍ

Telefonní provoz

§ 45

Místní hovorový styk

{1} Místní hovory se uskutečňují prostřednictvím telefonních zařízení tohož MTO.

{2} Hlavní telefonní stanice a veřejné telefonní hovory se v místním telefonním styku volají účastnickým číslem.

{3} Vedlejší telefonní stanice se v místním telefonním styku volají účastnickým číslem hlavní telefonní stanice, na kterou jsou připojeny. Vedlejší telefonní stanice připojené na hlavní telefonní stanice vybavené spojovacím zařízením umožňujícím provolbu lze volat přímo automaticky.

{4} Sazby za místní hovory jsou stanoveny v sazebníku (§ 3 a 12).

§ 46

Meziměstský a mezinárodní hovorový styk

{1} Meziměstské a mezinárodní hovory se uskutečňují automaticky nebo prostřednictvím spojovatelek meziměstských, případně též mezinárodních telefonních ústředí. Prostřednictvím spojovatelek je třeba uskutečňovat meziměstské a mezinárodní hovory mezi těmi telefonními obvody, mezi kterými zatím není zřízeno automatické spojení, hovory na výzvu, na účet volaného a hovory s dalšími službami.

{2} Úhrady za meziměstské hovory se stanoví podle tarifních pásem a délky hovoru a v manuálním provozu též podle druhu hovoru. Sazby jsou stanoveny v sazebníku (§ 13).

{3} Podmínky pro mezinárodní telefonní styk stanoví Mezinárodní telefonní řád vydaný Mezinárodní telekomunikační unií. Úhrady za mezinárodní hovory jsou uvedeny v „Přehledu sazeb v mezinárodním telefonním styku ČSSR“.

§ 47

Přihlašování meziměstských hovorů

{1} Meziměstské hovory zprostředkované spojovatelkami meziměstských telefonních ústře-

den se přihlašují u příslušné meziměstské telefonní ústředny. Při přihlašování meziměstských hovorů oznámí přihlašovatel ústředně tyto údaje:

- a) úplné označení své hlavní telefonní stanice (§ 18 odst. 7 řádu),
- b) úplné označení volané stanice,
- c) druh hovoru, nejde-li o obyčejný soukromý hovor.

Přihlašovatel může při přihlašování hovoru uvést dvě čísla svých stanic, jakož i dvě čísla volaných stanic téže místní sítě pro případ, že by se první stanice nepřihlásila.

[2] Označí-li přihlašovatel volanou stanicí jménem a adresou účastníka, aniž uvede číslo stanice, je mu účtována úhrada za informaci (§ 25 odst. 3 sazebníku). Za čas přihlášky platí pak doba, kdy byl záznamní lístek doplněn úplným označením volané stanice.

[3] Jsou-li při přihlašování hovoru požadovány některé zvláštní služby (např. přihláška hovoru na výzvu, s předběžným hlášením apod.), musí přihlašovatel uvést v přihlášce ještě některé další údaje (§ 57 až 62 řádu).

[4] Počet hovorů přihlašovaných současně z téže stanice nebo touž osobou u veřejné telefonní hovorny není zpravidla omezen. Telefonní ústředna může však v jednotlivých případech odmítnout větší počet zároveň přihlašovaných meziměstských hovorů v sérii, činí-li jejich odbavení provozní obtíže. Ústředna nepřijímá přihlášky hovorů v sérii pro relace, v nichž se uskutečňují hovory bez čekacích dob. Správa není povinna uskutečňovat hovory v sérii v pořadí požadovaném účastníkem.

[5] Přihlašovatel meziměstského hovoru u veřejné telefonní hovorny může žádat, aby mu byla sdělena pravděpodobná čekací doba přihlášeného hovoru. Účastníkům telefonních stanic se sdělují pravděpodobné čekací doby meziměstských hovorů nezávazně jen v těch relacích, ve kterých jsou soustavně sledovány.

§ 48

Platnost hovorové přihlášky

[1] Platnost hovorové přihlášky zapsané pro určitý den zaniká:

- a) jestliže všechny zúčastněné ústředny mají nepřetržitou službu
 - aa) o půlnoci, byl-li hovor přihlášen do 22.00 hodin téhož dne,
 - ab) v 08.00 hodin dne následujícího, byl-li hovor přihlášen po 22.00 hodině;
- b) nemají-li zúčastněné ústředny nepřetržitou službu, při skončení pracovní doby ústředny s kratšími hodinami pro veřejnost. Je-li však pro telefonní stanice volajícího a volaného

zajištěno nepřetržité spojení pomocí trvalého spojení nebo pomocí dálkové automatické volby, zůstává hovorová přihláška v platnosti podle písmene a).

[2] Přihláška hovoru na výzvu zůstává v platnosti celý příští den, který následuje po dni, na který byl hovor přihlášen.

§ 49

Změny hovorových přihlášek

[1] Přihlašovatel může žádat při přihlášení hovoru nebo později, dokud nebyl vyzván k hovoru, aby:

- a) přihláška hovoru byla zrušena, nebude-li žádané spojení uskutečněno do určité doby jím stanovené;
 - b) spojení nebylo provedeno před určitou dobou jím udanou; udaná doba platí za čas přihlášky;
 - c) spojení nebylo provedeno v jednom souvislém období, které udá; přišla-li hovorová přihláška na řadu v tomto období, považuje se konec období za čas přihlášky;
 - d) druh přihlášeného hovoru byl změněn na vyšší nebo nižší;
 - e) přihláška hovoru bez předběžného hlášení nebo výzvy byla přeměněna na přihlášku hovoru s předběžným hlášením nebo s výzvou nebo naopak s určením do téže místní sítě;
 - f) přihláška k hovoru s předběžným hlášením byla změněna na přihlášku hovoru s výzvou nebo naopak s určením do téže místní sítě;
 - g) u přihlášky hovoru s předběžným hlášením nebo s výzvou bylo změněno označení volané osoby nebo vedlejší stanice v téže místní síti;
 - h) přihláška hovoru platila, pokud to dovolují provozní a technické podmínky, nikoli pro běžný den, ale pro den následující. přičemž musí označit dobu, která má být následujícího dne pokládána za čas přihlášky hovoru;
 - i) přihlášený hovor byl uskutečněn z jiné stanice nebo s jinou stanicí v téže místní síti;
 - j) po skončení hovoru mu byla oznámena délka hovoru nebo účtovaná úhrada nebo oba tyto údaje.
- Dodatečné žádosti o oznámení délky hovoru nebo účtované úhrady nebo obou těchto údajů lze vyhovět zpravidla až po zapsání hovoru do účetních dokladů, případně po jejich strojním zpracování.
- [2] Změny uvedené v odstavci 1 písm. a) až g) jsou bezplatné. Za služby uvedené pod písmeny h) až j) se vybírá úhrada podle sazebníku (§ 24).

§ 50

Pořadí meziměstských hovorů

(1) Přihlášené meziměstské hovory se zprostředkují v tomto pořadí podle druhu:

- a) tísňové hovory,
- b) bleskové hovory avia,
- c) bleskové státní hovory,
- d) ostatní bleskové hovory,
- e) pilné hovory avia,
- f) pilné státní hovory,
- g) předplacené hovory,
- h) hovory na určitou hodinu,
- i) ostatní pilné hovory,
- j) obyčejné hovory.

(2) Hovory téhož pořadí podle druhu se zprostředkují v pořadí podle času přihlášení. Pořadí je závazné i pro hovory s předpřezným hlášením nebo s výzvou nebo na účet volaného.

(3) Meziměstské hovory mají přednost před místními hovory.

§ 51

Tísňové hovory

(1) Jako tísňový hovor může přihlásit kdokoli meziměstský hovor týkající se záchrany lidského života, jakož i hovor, jímž se přivolává záchranný útvar nebo orgány bezpečnosti při katastrofách a hromadných neštěstích anebo při lesních nebo rozsáhlých polních požárech. Orgány povětrnostní služby mohou používat tísňových hovorů též pro zprávy, jimiž se dává výstraha letišť ohroženým nebezpečnými povětrnostními jevy, je-li nebezpečí zničení letadel na zemi.

(2) Kdo přihlašuje tísňový hovor, je povinen oznámit na vyzvání svoje jméno a adresu a podle okolností i jméno a adresu osoby, z jejíhož příkazu hovor přihlašuje; hovoří-li z veřejné telefonní hovorny, musí též prokázat svou totožnost.

(3) Sazba za tísňový hovor je v sazebníku [§ 13 odst. 3].

(4) Tísňové hovory se zprostředkují ihned po přihlášení.

§ 52

Hovory avia

(1) Jako hovory avia mohou být přihlašovány:

- a) meziměstské hovory, které se týkají řízení a zabezpečení leteckého provozu nebo povětrnostní služby, jakož i meziměstské hovory, jejichž obsahem jsou zprávy o činnosti spojovacích a radionavigačních leteckých zařízení nebo povětrnostní zprávy a výstrahy; mohou být přihlašovány jen stanovenými or-

gány z předem určených stanic nebo veřejných telefonních hovorů;

- b) meziměstské hovory, jimiž posádky letadel při přistání mimo schválená letiště (na určených provozních plochách nebo mimo ně) hlásí přistání.

(2) Kdo přihlašuje hovor avia, je povinen oznámit na vyzvání své jméno (event. i adresu) a podle okolností i jméno osoby, z jejíhož příkazu hovor přihlašuje. Hovoří-li z veřejné telefonní hovorny, musí též prokázat svou totožnost.

(3) Hovory avia se přihlašují podle stupně naléhavosti jako obyčejné, pilné nebo bleskové. Sazby jsou v sazebníku [§ 13 odst. 3].

§ 53

Státní hovory

(1) Státní meziměstské hovory může přihlašovat za podmínek dále uvedených jen v rámci působnosti, kterou mají podle ústavy, ústavních a jiných zákonů nebo mezinárodních úmluv

- a) prezident republiky,
- b) předseda, místopředsedové, předsednictvo a ostatní orgány Federálního shromáždění, obou jeho sněmoven, České národní rady a Slovenské národní rady,
- c) předseda, místopředsedové, ostatní členové a orgány vlády Československé socialistické republiky, České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky,
- d) ministerstva a jiné ústřední orgány státní správy,
- e) národní výbory s výjimkou místních národních výborů, soudy, prokuratury, složky vojenské správy, Sbor národní bezpečnosti a vojska ministerstev vnitra, Sbor nápravné výchovy,
- f) diplomatictí zástupci, konzulární úředníci, orgány Organizace spojených národů a Rady vzájemné hospodářské pomoci.

(2) Státní hovory lze přihlašovat jen z telefonních stanic v místnostech orgánů uvedených v odstavci 1, z jiných telefonních stanic předem označených, z veřejných telefonních stanic a hovorů. Přihlašovatel státního hovoru je povinen, jestliže byl k tomu vyzván, oznámit své jméno a funkci, u veřejné telefonní stanice nebo hovorny též prokázat svou totožnost a oprávnění.

(3) Státní hovory se přihlašují podle stupně naléhavosti jako obyčejné, pilné nebo bleskové. Sazby jsou v sazebníku [§ 13 odst. 3].

(4) Československá tisková kancelář, Československý rozhlas, Československá televize a jejich redaktoři mohou přihlašovat meziměstské hovory v pořadí státních hovorů, pokud to vyžaduje činnost těchto organizací vykonávaná v rámci

jejich zákonné působnosti. Pro tyto hovory platí obdobně ustanovení odstavců 2 a 3.

§ 54-

Služební hovory

(1) Služební meziměstské hovory jsou hovory přihlašované výslovně jako služební organizací spojuj v záležitostech spojové služby, a to ze služebních stanic a u veřejných telefonních hovorů.

(2) Služební meziměstské hovory se zprostředkují v pořadí hovorů téhož druhu.

§ 55

Předplacené hovory

(1) Předplacené hovory jsou meziměstské hovory, které se mají konat pravidelně mezi týmiž telefonními stanicemi, ve stejnou předem sjednanou hodinu a po stejnou hovorovou dobu a které byly přihlášeny na dobu nejméně jednoho kalendářního měsíce. Předplacené hovory lze sjednat i z veřejné telefonní hovorny nebo s veřejnou telefonní hovornou. Předplacené hovory lze konat denně nebo v šestí, popřípadě pěti dnech v týdnu, a to v každém týdnu ve stejných dnech.

(2) Předplatitel lze povolit, aby se předplacený hovor výjimečně uskutečnil:

- z jiné telefonní stanice v témž MTO, v němž je stanice, pro kterou byl hovor předplacen,
- s jinou telefonní stanicí v MTO, ve kterém je volaná stanice,
- v jinou než sjednanou hodinu.

(3) Předplacení sjedná se zájemcem písemně meziměstská ústředna, jež je příslušná pro přijímání přihlášek meziměstských hovorů, popřípadě veřejná telefonní hovorna. Meziměstská ústředna (veřejná telefonní hovorna) určí čas a dobu trvání předplaceného hovoru se zřetelem k přání žadatele. Bylo-li by zprostředkování předplacených hovorů v žádané době nebo délce hovorů na újmu zprostředkování ostatních hovorů a žadatel nesouhlasí s nabídnutou jinou dobou spojení nebo kratším trváním předplacených hovorů, přihláška se zamítne. Na dobu nejsilnějšího provozu, tj. od 08.00 do 14.00 hodin, se povolují předplacené hovory jen zcela výjimečně.

(4) Platnost předem časově neomezeného ujednání o měsíčním předplacení se prodlužuje mlčky vždy na další měsíc, nevypoví-li předplacení předplatitel nebo správa sedm dní před koncem běžného měsíce. Po uplynutí prvního měsíčního období lze výjimečně předplacení ukončit předčasně uplynutím sedmi dnů ode dne výpovědi.

(5) Spojení pro předplacený hovor se zřídí ve stanovenou dobu, nekonal-li se právě na okruhu, kterého je třeba pro toto spojení, jiný hovor

a není-li na řadě hovor vyššího pořadí podle druhu; jinak se spojení zřídí co nejdříve po stanovené době, jakmile jsou obě uvedené podmínky splněny.

(6) Se zřetelem k naléhavým potřebám provozu lze po projednání s předplatitelem zkrátit sjednanou délku hovoru nebo přesunout hovor na jinou dobu.

(7) Spojení pro předplacený hovor se zruší před uplynutím sjednané hovorové doby, jakmile přihlašovatel dá znamení, že hovor je ukončen. Jinak se zruší spojení uplynutím sjednané hovorové doby, ledaže přihlašovatel prohlásí, že chce v hovoru pokračovat. Pokračování hovoru lze uskutečnit, pokud není nutné omezení podle § 69 řádu.

(8) Sazby za předplacené hovory i za jejich eventuální prodloužení jsou v sazebníku (§ 17). Předplatné se platí měsíčně předem.

§ 56

Hovory na určitou hodinu

(1) Hovor na určitou hodinu je meziměstský hovor, při jehož přihlášce je žádáno, aby byl uskutečněn v určenou dobu.

(2) Přihláška hovoru na určitou hodinu musí být podána nejpozději 30 minut před určenou dobou. Tuto lhůtu může meziměstská ústředna přiměřeně prodloužit, vyžaduje-li uskutečnění hovoru delší přípravy.

(3) Spojení pro hovor na určitou hodinu se zřídí v době uvedené v přihlášce, popřípadě ihned po skončení hovorů vyššího pořadí.

(4) Kromě předběžného hlášení nemůže být přihláška hovoru na určitou hodinu spojena s požadavkem na poskytnutí další služby v telefonním provozu.

(5) Sazby za hovory na určitou hodinu jsou v sazebníku (§ 18).

§ 57

Výzva k hovoru

(1) Přihláška meziměstského hovoru může obsahovat výzvu, jejímž účelem je povolat k uskutečnění hovoru osobu určenou přihlašovatelem nebo jejího náhradníka, pokud ho přihlašovatel určil.

(2) Výzva k meziměstskému hovoru může být určena

- a) pro jednu osobu nebo také pro jejího náhradníka bydlicího v témž odevzdacím místě, nebo
- b) pro jednu osobu se dvěma různými adresami v téže obci.

(3) Přihláška hovoru s výzvou musí obsahovat

vat kromě údajů, jichž je třeba při přihlašování jiných meziměstských hovorů, ještě:

- a) jméno přihlašovatele,
- b) jméno a přesnou adresu (adresy) volaného a podle okolností jméno a adresu jeho náhradníka. Přihlašovatel může volaného označit funkcí nebo i jinak, avšak tak přesně, aby volaná osoba mohla být zjištěna bez dotazu nebo jiného setření.

Přihlašovatel může určit též přibližnou dobu pro uskutečnění hovoru. Správa neručí za to, že hovor bude uskutečněn v žádané době, spojení se však nezřídí před touto dobou. Hovor na výzvu není možno zpravidla uskutečnit dříve než za dvě hodiny po přihlášení.

(4) Výzva k hovoru se doručí volanému. Za výzvu zaplatí přihlašovatel úhradu stanovenou sazebníkem (§ 19).

(5) Volaný nebo jeho náhradník se může přihlásit k hovoru buď u veřejné telefonní hovorny, nebo z některé účastnické stanice MTO, který je označen ve výzvě. Hovor se pak uskuteční podle pořadí. Volaný se může přihlásit k hovoru na výzvu též z veřejného telefonního automatu, jestliže je to v době, kdy lze z tohoto automatu přihlašovat meziměstské hovory (§ 60 řádu). Telefonní ústředna nezjišťuje, zda osoba, která předložila písemné vyhotovení výzvy, je skutečně osobou žádanou. Jestliže doba, kdy hovor byl na řadě již minula, obdrží přihláška pořadí před ostatními hovory téhož druhu. Zruší-li přihlašovatel přihlášku hovoru s výzvou, vyrozumí se o tom volaný, je-li přítomen u veřejné telefonní hovorny nebo dostaví-li se později. Přeje-li si přihlašovatel, aby volaný byl zpraven o zrušení přihlášky hovoru s výzvou zvláštní pochůzkou, účtuje se znovu výzevně a podle okolností i poselně.

(6) Upozorní-li přihlašovatel, že volaný čeká na hovor u volané veřejné telefonní hovorny a nepřeje-li si proto hovor s výzvou, bude spojen s touto hovorovou na vlastní nebezpečí bez odeslání výzvy.

(7) Výzvy k hovoru lze přihlásit i v místním telefonním styku u příslušné meziměstské telefonní ústředny. Výzva v místním styku nemůže být doprovázena přihláškou hovoru. Úhradu za hovor zaplatí ten, kdo se na výzvu přihlásí k hovoru. Sazby jsou v sazebníku (§ 19 odst. 8 až 11).

§ 58

Předběžné hlášení

(1) Přihláška meziměstského hovoru může být doprovázena předběžným hlášením, jímž se má volané stanici oznámit, že přihlašovatel si přeje hovořit buď s osobou označenou příjmením nebo jiným způsobem (funkcí, znalostí určitého jazyka apod.), anebo s určitou vedlejší stanicí.

(2) Přihlašovatel hovoru s předběžným hlášením musí kromě jiných údajů, jichž je třeba při přihlašování meziměstských hovorů, oznámit ještě údaje podle odstavce 1. Přihlašovatel může uvést kromě čísla volané stanice i číslo jiné stanice téhož MTO nebo určit u první nebo u druhé stanice i další osobu, s níž si přeje hovořit, nebude-li žádaná osoba zastížena u první stanice.

(3) Nehlásí-li se volaná stanice při opakovaném pokusu, oznámí se to přihlašovateli, který může svou přihlášku ponechat v platnosti nebo změnit předběžné hlášení na výzvu k hovoru.

(4) Sazby za předběžné hlášení jsou v sazebníku (§ 20).

§ 59

Hovory na účet volaného

(1) V meziměstském telefonním styku může přihlašovatel při přihlášce hovoru žádat, aby úhrada za hovor byla účtována volanému, pokud volaný s tím bude souhlasit.

(2) Přihláška hovoru na účet volaného musí obsahovat všechny údaje, jichž je třeba při přihlašování jiných meziměstských hovorů, a kromě toho ještě:

- a) jméno přihlašovatele a
- b) údaj, že jde o hovor na účet volaného.

(3) Přihláška hovoru na účet volaného může být provázena výzvou nebo předběžným hlášením.

(4) Sazby za hovory na účet volaného jsou v sazebníku (§ 21).

(5) Souhlasí-li volaný s placením úhrady, hovor se uskuteční podle pořadí (§ 50 řádu). Za čas přihlášky se považuje doba, kdy volaný projevil souhlas.

(6) Odmítne-li volaný platit úhrady za hovor, zaplatí přihlašovatel příslušnou úhradu podle sazebníku (tj. výzevně a event. poselně).

§ 60

Meziměstské hovory z veřejných telefonních automatů

(1) V místech určených správou je možno ve stanovených hodinách hovořit meziměstsky z veřejných telefonních automatů určených jinak pro místní hovory. Takové meziměstské hovory lze přihlašovat jen na účet volaného bez újmý ustanovení odstavce 6.

(2) Přihláška hovoru podle odstavce 1. musí obsahovat tyto údaje:

- a) jméno přihlašovatele a jeho přesnou adresu,
- b) úplné označení volané stanice,
- c) údaj, že jde o hovor na účet volaného.

(3) Přihláška hovoru podle odstavce 1. ne-

může být provázena výzvou nebo předběžným hlášením.

(4) Ve veřejných telefonních automatech, z nichž lze konat mezinárodní hovory, je umístěno upozornění, v kterých hodinách a za jakých podmínek se tyto hovory zprostředkují a jak se přihlašují.

(5) Za mezinárodní hovory na účet volaného přihlášené z veřejných telefonních automatů se vybírají úhrady jako za jiné hovory na účet volaného (§ 21 sazebníku).

(6) V místech, kde jsou potřebná zařízení, lze z veřejných telefonních automatů uskutečňovat mezinárodní hovory automaticky.

§ 61

Konferenční hovory

(1) Konferenční hovor je mezinárodní hovor konaný současně mezi telefonními stanicemi, které patří aspoň ke třem různým místním sítím. Nelze jej uskutečnit z veřejných telefonních hovorů.

(2) Konferenční hovor lze přihlásit:

- a) na všechny dny v každém týdnu,
- b) na jeden nebo několik dnů v týdnu, a to v každém týdnu na stejné dny,
- c) jednotlivě.

Konferenční hovory přihlášené na více než jeden den musí začínat vždy ve stejné době, mít tutéž dobu trvání a konat se vždy mezi týmiž účastnickými stanicemi.

(3) Konferenční hovory se přihlašují u telefonní ústředny, která je příslušná účtovat a uvažovat přihlašovatel konferenčního hovoru jako telefonnímu účastníkovi úhrady za mezinárodní hovory. Přihláška konferenčního hovoru musí obsahovat:

- a) jméno a adresu přihlašovatele a úplné označení jeho účastnické stanice,
- b) údaj o tom, na které dny (den) se konferenční hovor přihlašuje,
- c) den, kdy má být uskutečněn první hovor,
- d) hodinu a minutu začátku a přibližnou dobu trvání konferenčního hovoru,
- e) seznam všech účastníků konferenčního hovoru a úplné označení jejich telefonních stanic,
- f) označení účastníka, který je pověřen řízením konference a popřípadě i jeho náhradník.

(4) Nelze-li zajistit dostatečné dorozumění, přihláška konferenčního hovoru se odmítne. Přihláška se také odmítne, kdyby konání konferenčního hovoru bylo vzhledem k žádané době spojení nebo trvání hovoru na újmu zprostředkování ostatních hovorů.

(5) Konferenční hovor má být přihlášen nejpozději 24 hodin před žádanou dobou počátku hovorů (prvního hovoru).

(6) Konferenční hovory se nepovolují na dobu kratší patnácti minut. Po uplynutí sjednané hovorové doby může být v hovoru pokračováno, pokud to dovolí provozní podmínky (§ 69 řádu). O prodloužení musí požádat přihlašovatel nebo osoba pověřená řízením konference buď před zahájením hovoru nebo v okamžiku, kdy ústředna oznamuje, že se blíží konec sjednané doby.

(7) Přihlašovatel sám vyzve ke konferenci účastníky, kteří se mají konferenčního hovoru zúčastnit a zpravit je o sjednané době hovoru, eventuálně i o předmětu jednání apod. Přeje-li si přihlašovatel, aby výzvu všem nebo některým účastníkům zprostředkovala telefonní ústředna, uvede to v přihlášce konferenčního hovoru zároveň s přesným textem výzvy, v níž musí být i označení přihlašovatele, a s uvedením účastnických stanic, jimž má být výzva sdělena.

(8) Přiměřenou dobu před stanoveným počátkem hovoru upozorní zúčastněné ústředny účastníky, že se připravuje spojení pro konferenční hovor, a výzvou je, aby byli připraveni na další zavolání. Účastníci konferenčního hovoru jsou povinni dbát na to, aby po tomto upozornění nebyla jejich účastnická stanice obsazována jinými hovory.

(9) Účastník pověřený řízením konference zahajuje a ukončuje hovor, uděluje a odnímá slovo jednotlivým účastníkům a — pokud je třeba — jedná za hovor a při jeho přípravě s ústřednou. Při konferenčním hovoru nemá hovořit několik osob současně a v účastnickém zařízení nesmí být k hovoru připojeno několik vedlejších stanic současně. Obtíže v dorozumění vzniklé vadným řízením konference, neukázněností účastníků konferenčního hovoru nebo současným připojením dalších vedlejších stanic jdou na vůči přihlašovatele hovoru.

(10) Sazby za konferenční hovory jsou v sazebníku (§ 22); hradí je přihlašovatel.

(11) Přihláška konferenčního hovoru časově neomezená platí, dokud ji přihlašovatel neodřekne. Nebylo-li konání hovoru odřeknuto nejpozději 24 hodin předem, zaplatí přihlašovatel úhradu podle sazebníku (§ 22 odst. 4).

(12) V místních telefonních sítích, kde jsou pro to technické a provozní předpoklady, mohou být uskutečňovány i místní konferenční hovory. Podmínky a úhrady stanoví správa případ od případu.

(13) Vyžadují-li to provozní nebo technické poměry nebo obecný zájem, může telefonní ústředna kdykoliv uskutečňování dalších konferenčních hovorů zastavit buď trvale nebo dočasně.

§ 62

Hovory pro přenos dat

(1) Hovor pro přenos dat³⁾ je hovor přihlášený k výměně dat všeho druhu mezi telefonními stanicemi speciálně vybavenými pro přenos a příjem těchto dat bez újmy ustanovení § 27 řádu.

(2) Způsob přihlašování a uskutečňování místních hovorů pro přenos dat stanoví správa případ od případu.

(3) Meziměstské hovory pro přenos dat se přiblažují podle stupně naléhavosti jako obyčejné, pilné nebo bleskové, pokud správa neurčí jinak.

(4) Hovory pro přenos dat mohou být přihlášeny též jako hovory předplacené nebo jako hovory na určitou hodinu. Přihlašují se a uskutečňují se pak podle stejných zásad jako předplacené hovory (§ 55 řádu) nebo hovory na určitou hodinu (§ 56 řádu).

(5) Náležitostí přihlášky hovoru pro přenos dat podle předchozích odstavců je výslovné označení, že jde o hovor pro přenos dat.

(6) Sazby za hovory pro přenos dat jsou v sazebníku (§ 23, § 29 odst. 17 písm. f)).

§ 63

Informace o účastnických stanicích

(1) U telefonních ústředn a veřejných telefonních hovorů lze žádat za úhradu podle sazebníku (§ 25) o informaci, zda určitá osoba označená jménem (příjmením) a adresou je telefonním účastníkem a jaké přípojné číslo má její účastnická stanice, případně jaké je její úplné označení.

(2) O telefonních stanicích, které na žádost účastníků nejsou uvedeny v seznamech, se informace neposkytují.

§ 64

Dotazy

Použivatel telefonu může dotazem žádat o bezplatné sdělení údajů týkajících se meziměstského telefonního provozu nebo údajů týkajících se zprostředkování určitého jím přihlášeného meziměstského telefonního hovoru.

§ 65

Služby poskytované telefonem

(1) Účastník může žádat, aby telefonní ústředna, pokud je to technicky proveditelné:

a) zaznamenala a oznámila mu jména a adresy nebo telefonní čísla osob, které s ním chtěly telefonicky hovořit;

b) přijala za něho, zaznamenala a v době jím určené mu oznámila sdělení volajícího;

c) připojila místo jeho stanice, bude-li volána, jinou účastnickou stanicí, kterou určí;

d) v době jím stanovené vyrozuměla v určité věci jinou účastnickou stanicí téhož MTO;

e) vyrozuměla volající stanicí v místním styku, že závod a podobně je po dobu, kterou udá, přechodně uzavřen, že účastník je nepřítomen, že člen rodiny je nemocen a že jeho stanice je proto vypojena z pasivního styku apod.;

f) vyzvonila jeho účastnickou stanicí v určeném čase (buzení telefonem);

g) provedla kontrolu aktivního nebo pasivního styku jeho stanice.

(2) Služby podle odstavce 1 provádějí jen telefonní ústředny určené správou, která může zavést i jiné služby pro účastníky.

(3) Provádění služeb podle odstavce 1 písm. a), b) a c) předpokládá souhlas volajícího a provádění služeb podle písmene c) též souhlas účastníka druhé stanice.

(4) Služby se provádějí, neuvede-li účastník v žádosti nic jiného, do ukončení hodin pro veřejnost přípojně ústředny téhož dne a u telefonních ústředn s nepřetržitou službou do 08.00 hodin následujícího dne.

(5) Správa může pověřit některé telefonní ústředny, aby zájemcům poskytovaly telefonem různé informace nesouvisící s telefonním provozem (např. o přesném čase, o slosování a o výbrách v sázkových soutěžích, o výsledcích sportovních utkání, o pravděpodobném počasí, o kulturních programech aj.). Správa neručí za správnost takto poskytovaných informací.

(6) Sazby za služby jsou v sazebníku (§ 26).

§ 66

Trvalé spojení

(1) Hlavní telefonní stanice může být na žádost účastníka spojena v době, kdy její přípojná manuální ústředna nemá službu

a) v místním styku:

aa) s jednou nebo s několika účastnickými stanicemi připojenými na tutéž manuální telefonní ústřednu;

ab) s jinou telefonní ústřednou téhož MTO, která má delší službu než její přípojná ústředna;

ac) s hlavní účastnickou stanicí, která je připojena na jinou manuální telefonní ústřednu téhož MTO;

b) v meziměstském styku:

ba) s ústřednou jiného MTO, která má delší

službu než její přípojná ústředna;

- bb) s hlavní účastnickou stanicí jiného MTO v době, kdy obě přípojně ústředny nemají službu.

(2) Účastník může žádat o trvalé spojení na jeden den nebo na určitou, předem určenou dobu nebo do odvolání výpovědi (nejméně však na dobu jednoho měsíce). O zřizování trvalého spojení po dobu jednoho až sedmi dnů může účastník žádat telefonicky u své přípojně ústředny, jinak u orgánu jí nadřízeného.

(3) Trvalé spojení se zřídí, je-li technicky proveditelné. Zřizování trvalého spojení může správa kdykoli odvolat. Vyžaduje-li zřízení trvalého spojení zvláštního technického opatření u účastnické stanice, zaplatí je účastník, který o trvalé spojení žádá.

(4) Žádá-li několik účastníků zároveň o trvalé spojení, pro něž by bylo třeba téhož vedení (okruhu) a nelze-li vyhovět všem žádostem ani provedením zvláštních technických opatření, vyhoví správa tomu žadateli, jehož potřeba je z hlediska obecného zájmu důležitější.

(5) Údaj o trvalém spojení zřizovaném s telefonní ústřednou a sjednaném na delší dobu se uvádí bezplatně v telefonním seznamu (§ 41 řádu).

(6) Pokud trvalé spojení nebylo sjednáno na určitou dobu, může účastník spojení vypovědět kdykoli, nejméně však sedm dnů před koncem měsíce, jehož uplynutím mají být zastaveny úhrady. Možnost výpovědi může být předem vyloučena na určitou dobu, použije-li se pro zřízení trvalého spojení nákladných technických zařízení.

(7) Sazby za trvalé spojení jsou v sazebníku (§ 28). Za trvalé spojení veřejných telefonních stanic nevybírá správa žádnou úhradu, je-li spojení zřizováno ve služebním zájmu.

(8) Za meziměstské hovory konané z telefonní stanice v době jejího trvalého spojení se platí hovorné jako v době hodin pro veřejnost její pravidelně příslušné přípojně ústředny.

§ 67

Provoz u veřejné telefonní hovorovny

(1) Přihlašovatel hovoru u veřejné telefonní hovorovny musí zaplatit předem zálohu na hovorné, přiměřenou délce a druhu hovoru, nejméně však za dvě hovorové jednotky, a zálohu na eventuální další žádanou službu (výzvu apod.). Při hovorech na účet volaného zaplatí přihlašovatel zálohu ve výši výzevného a podle okolností i jednotné poselné. Za předplacené hovory platí předplatitel předplatné předem.

(2) Oznámí-li veřejná telefonní hovorovna pravděpodobnou čekací dobu meziměstského hovoru a přijde-li hovor na řadu před uplynutím

čekací doby, odloží se zřízení hovorového spojení až na oznámenou dobu, pokud přihlašovatel není u hovorovny přítomen. Není-li přihlašovatel přítomen u veřejné telefonní hovorovny ve chvíli, kdy je připraveno hovorové spojení, zaplatí úhradu podle sazebníku (§ 14 odst. 2 písm. b)).

§ 68

Potvrzení o vykonaném hovoru

(1) Osoba, která konala telefonní hovor u veřejné telefonní hovorovny, může žádat o potvrzení o vykonaném hovoru a o zaplacené úhradě. Toto potvrzení se na ústní žádost vydá jen tehdy, je-li o ně žádáno nejpozději při skončení hovoru. Později lze vydat potvrzení jen na písemnou žádost a je-li prokázáno, že osoba, která o potvrzení žádá, hovor skutečně konala. Jedno potvrzení lze vydat i pro několik uskutečněných hovorů.

(2) Potvrzení o několika meziměstských hovorech, rozpis účtovaného meziměstského hovorného při strojním zpracování telefonních účtů, nebo vyhotovení opisu telefonního účtu vydá na písemnou žádost účastníka uvěřující ústředna, pokud má potřebné záznamy.

(3) Osoba u veřejné telefonní hovorovny nebo účastník může také žádat o potvrzení, že žádaný hovor nebyl uskutečněn pro technické závady, pro chybu v manipulaci nebo pro nemožnost dorozumění.

(4) Sazby za potvrzení jsou v sazebníku (§ 27).

§ 69

Trvání hovorů

(1) Místní hovory konané z účastnických stanic, z veřejných telefonních hovorů a z veřejných telefonních automatů mohou trvat nejdéle 9 minut.

(2) Trvání meziměstských hovorů není v zásadě omezeno. Při přetížení telefonní sítě, kdy čekací doba obyčejného meziměstského hovoru na telefonním okruhu, na němž hovorová přihláška je v pořadí, je delší než 30 minut, může být trvání hovorů dočasně omezeno na 12 nebo až na 6 minut.

(3) Omezení hovorové doby se nevztahuje na tísňové hovory, na bleskové státní hovory a pilné státní hovory.

(4) Je-li trvání meziměstských hovorů omezeno, oznámí se to přihlašovateli pokud možno již při přihlašování hovoru, nejpozději však při zřizování spojení. Kromě toho jsou spojovatelky povinny hovořící upozornit před přerušením na to, že spojení bude zrušeno.

(5) Trvání místních a meziměstských hovorů účastnických stanic se společným přípojným vedením mimo případy omezení podle odstavce 2 nemá přesahovat 6 minut.

§ 70

Přerušování hovorů

(1) Místní hovory se přerušují ve prospěch meziměstských a mezinárodních hovorů, dovolí-li to technické zařízení.

(2) V automatizovaných částech sítě může zpravidla spojovatelka meziměstské ústředny vyzvat hovořící, aby přerušil místní hovor ve prospěch připraveného meziměstského nebo mezinárodního hovoru.

(3) Meziměstské a mezinárodní hovory lze přerušit ve prospěch hovorů tísňových.

(4) Ve prospěch místního hovoru, kterým má být přivolána zdravotní pomoc, orgán bezpečnosti nebo záchranný útvar, lze přerušit každý méně naléhavý místní hovor.

§ 71

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se vyhláška federálního ministerstva spojů č. 177/1975 Sb., kterou se vydává Telefonní řád.

§ 72

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1983.

Ministr:

Ing. Chalupa CSc. v. r.

OBSAH

	strana		strana
ČÁST PRVNÍ		§ 34 Přeměny účastnických stanic	
Všeobecná ustanovení		§ 35 Převod účastnictví a změna ve jménu {názvu} účastníka	
§ 1 Úvodní ustanovení a rozsah platnosti	410	§ 36 Přerušování provozu účastnické stanice	
§ 2 Telefonní síť jako součást jednotné telekomunikační sítě	410	§ 37 Zrušení účastnictví výpovědí účastníka	
§ 3 Uspořádání telefonní sítě	410	§ 38 Zastavení provozu a výpověď účastnické stanice správou	
§ 4 Místní a meziměstské telefonní ústředny	411	§ 39 Změna podmínek účastnictví	
§ 5 Veřejné telefonní hovorny	411	§ 40 Změny v provozním systému místních ústředí	
§ 6 Veřejné telefonní automaty	411	§ 41 Telefonní seznamy	
§ 7 Telefonní stanice	411	§ 42 Propůjčování místních vedení	
§ 8 Telefonní vedení a okruhy	412	§ 43 Propůjčování meziměstských okruhů	
§ 9 Používání telefonních zařízení správy	412	§ 44 Propůjčování meziměstských okruhů v jednotlivých denních hodinách	
§ 10 Povinnosti správy	412		
§ 11 Správní řízení a vyřizování stížností	413	ČÁST TŘETÍ	
§ 12 Telekomunikační tajemství	413	Telefonní provoz	
§ 13 Hodiny pro veřejnost v telefonním provozu	413	§ 45 Místní hovorový styk	
ČÁST DRUHÁ		§ 46 Meziměstský a mezinárodní hovorový styk	
Telefonní účastnictví		§ 47 Přihlašování meziměstských hovorů	
§ 14 Telefonní účastník a jeho poměr ke správě	414	§ 48 Platnost hovorové přihlášky	
§ 15 Telefonní přihláška	414	§ 49 Změny hovorových přihlášek	
§ 16 Použití nemovitostí ke zřízení účastnické stanice	414	§ 50 Pořadí meziměstských hovorů	
§ 17 Odpovědnost účastníka a jeho povinnosti	415	§ 51 Tisňové hovory	
§ 18 Hlavní účastnická stanice	415	§ 52 Hovory avia	
§ 19 Vedlejší účastnická stanice	416	§ 53 Státní hovory	
§ 20 Přímé spojení	416	§ 54 Služební hovory	
§ 21 Přímé spojení s meziměstskou ústřednou	417	§ 55 Předplacené hovory	
§ 22 Dočasná účastnická stanice	417	§ 56 Hovory na určitou hodinu	
§ 23 Veřejná telefonní stanice	417	§ 57 Výzva k hovoru	
§ 24 Vystrojení účastnické stanice	417	§ 58 Předběžné hlášení	
§ 25 Vedlejší telefonní zařízení — všeobecná ustanovení	417	§ 59 Hovory na účet volaného	
§ 26 Propůjčování vedlejších telefonních zařízení účastníkům	418	§ 60 Meziměstské hovory z veřejných telefonních automatů	
§ 27 Připojení telefonních zařízení, která jsou v majetku účastníka, k telefonní síti	419	§ 61 Konferenční hovory	
§ 28 Skupiny místních telefonních obvodů	419	§ 62 Hovory pro přenos dat	
§ 29 Stanice pro osoby, které se nemohou bez cizí pomoci pohybovat a pro nevidomé	419	§ 63 Informace o účastnických stanicích	
§ 30 Úhrady za užívání účastnických stanic	420	§ 64 Dotazy	
§ 31 Vybírání a splatnost úhrad za účastnické stanice	420	§ 65 Služby poskytované telefonem	
§ 32 Povinnosti účastníka přetížené účastnické stanice	421	§ 66 Trvalé spojení	
§ 33 Přeložení účastnické stanice	421	§ 67 Provoz u veřejné telefonní hovorny	
		§ 68 Potvrzení o vykonaném hovoru	
		§ 69 Trvání hovorů	
		§ 70 Přerušování hovorů	
		§ 71 Zrušovací ustanovení	
		§ 72 Účinnost	

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECE ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo národní obrany

vydalo

1. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků Československé lidové armády
 - a) **výnos** ze dne 27. května 1974 čj. 13 003-81/5-1974 **o poskytování naturálních požitků některým pracovníkům vojenských lesů a statků**. Výnos nabyl účinnosti v jednotlivých organizacích dnem, který určilo federální ministerstvo národní obrany;
 - b) **výnos** ze dne 9. června 1982 čj. 6717-FS/5-1982, **kterým se mění a doplňuje výnos** ze dne 27. května 1974 čj. 13 003-81/5-1974 **o poskytování naturálních požitků některým pracovníkům vojenských lesů a statků**. Výnos nabyl účinnosti dnem 1. července 1982;
2. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků Československé lidové armády **výnos** ze dne 26. dubna 1982 čj. 6580-FS/5-1982 **o odměňování dělníků v národním podniku Naše vojsko, tiskárna**. Výnos nabyl účinnosti dnem 1. června 1982 s výjimkou ustanovení § 14 [zvýhodnění práce ve vícesměnných provozech], které nabude účinnosti dnem, který určí federální ministerstvo národní obrany, nejpozději však dnem 1. ledna 1983. Pro dělníky, na něž se vztahuje tento výnos, pozbyl platnosti výnos ze dne 15. prosince 1975 čj. 2001-81/5-odd. o odměňování dělníků v národním podniku Naše vojsko, tiskárna [reg. v částce 24/1977 Sb.];
3. podle § 239 zákoníku práce [úplné znění č. 55/1975 Sb.] v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ústředním výborem Odborového svazu pracovníků Československé lidové armády a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot **výnos** ze dne 26. dubna 1982 čj. 6180-FS/5-1982, **kterým se mění a doplňuje výnos** ze dne 25. června 1981 čj. 682-81/5-1981 **o odměňování činností a prací prováděných na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr** [reg. v částce 27/1981 Sb.]. Výnos nabyl účinnosti dnem 1. května 1982.

Do výnosů lze nahlédnout na federálním ministerstvu národní obrany.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo podle § 43 odst. 1 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **výnos** ze dne 30. června 1982 čj. F 314-4674-3145-040 682 **o odměňování uměleckých pracovníků**.

Výnos se vztahuje na umělecké pracovníky včetně pracovníků uměleckých těles, na pracovníky umělecké realizace, na hudebníky z povolání, na artistry, kteří v pracovním poměru působí v organizacích kultury přímo řízených ministerstvem kultury ČSR, ministerstvem kultury SSR, v organizacích kultury řízených nebo spravovaných národními výbory, v Československém filmu, v Ústředí Slovenského filmu, v Československém rozhlasu a v Československé televizi.

Výnosem se zrušuje 44 výnosů vydaných ministerstvy kultury ČSR a SSR, Československým filmem, Ústředím Slovenského filmu, Československým rozhlasem a Československou televizí.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. července 1982.

Výnos byl rozeslán zainteresovaným federálním ústředním orgánům, ústředním orgánům republik ČSR a SSR a krajským národním výborům, na nichž lze do něj nahlédnout.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo podle § 275 odst. 3 písm. b) zákoníku práce po projednání s federálním ministerstvem financí a Ústřední radou odborů **výnos** ze dne 5. července 1982 čj. F 43-5434-43/02-06) 782, **kterým se stanoví odchylný způsob zjišťování průměrného výdělku při uplatnění osobního ohodnocení u technickohospodářských pracovníků**. Výnos se vztahuje na technickohospodářské pracovníky v organizacích, které zavádějí poskytování osobního ohodnocení na základě právního předpisu příslušného ústředního orgánu vydaného v souladu s čl. 10 odst. 3 směrnic federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 30. ledna 1981 čj. 313-1674/80-7210 pro uplatňování mzdových forem (registrováno v částce 13/1981 Sb.). Výnos nabyl účinnosti dne 1. září 1982.

Do výnosu je možno nahlédnout na útvarech ekonomiky práce organizací, které uplatňují osobní ohodnocení u technickohospodářských pracovníků.

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj

vydalo podle § 53 písm. a) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **výnos** č. 7 ze dne 15. června 1982 **o centrální evidenci programového vybavení automatizace projektování**.

Ve výnosu je stanoven postup a podmínky pro zařazování programového vybavení automatizace projektování do centrální evidence, kterou řídí a zabezpečuje federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj.

Podle bodu 1.325 Ceníku projektových prací je uplatnění příirážky za zpracování projektové dokumentace s použitím výpočetní techniky podmíněno tím, že použité programy jsou zahrnuty do centrální evidence programového vybavení automatizace projektování.

Výnos nabyl účinnosti dne 15. července 1982 a bude uveřejněn ve Zpravodaji FMTIR, MVT ČSR, MVT SSR v roce 1982 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu pro technický a investiční rozvoj na odboru projektování.

Federální ministerstvo zahraničního obchodu

vydalo podle § 10 odst. 2 zákona č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, **výnos** ze dne 18. června 1982, **kterým se mění výnos** federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 9/1980 Věst. FMZO **o postupu při uzavírání a provádění zahraničně obchodních operací**.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. června 1982 a byl publikován pod č. 12 v částce 6/1982 Věstníku federálního ministerstva zahraničního obchodu. Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu zahraničního obchodu.

Federální ministerstvo zemědělství a výživy, ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky a ministerstvo zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky

vydala v dohodě s federálním ministerstvem financí, ministerstvem financí České socialistické republiky a ministerstvem financí Slovenské socialistické republiky podle § 14 odst. 4 zákona č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví, v souladu s § 2 odst. 2 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 138/1975 Sb., kterým se provádějí některá ustanovení zákona č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví, a § 43 odst. 3 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 161/1980 Sb., o finančním hospodaření výrobních hospodářských jednotek a podniků, **směrnice** ze dne 22. března 1982 čj. FM 041-486/82 (587/82-222, 2932/82-Ek), **kterými se mění a doplňují směrnice pro poskytování diferenciálních příplatků**.

Směrnice doplňují a mění směrnice ze dne 25. listopadu 1981 čj. FM 041-1680/81 (1863/81-222, 10 343/81-Ek) pro poskytování diferenciálních příplatků a nabyly účinnosti dnem 1. dubna 1982.

Směrnice budou uveřejněny ve věstnících ministerstev zemědělství a výživy republik. Lze do nich nahlédnout na ministerstvech zemědělství a výživy, a u orgánů státního hospodářského řízení zemědělství (okresních a krajských zemědělských správ).

Federální ministerstvo zemědělství a výživy

vydalo podle § 59 odst. 1 zákona č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem zemědělství a výživy České socialistické republiky, ministerstvem zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky, ústředním výborem Svazu družstevních rolníků ČSSR a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků zemědělství **výnos** ze dne 16. června 1982, čj. FM 01-1422/81 **o poskytování odměn při významných pracovních a životních výročních členům jednotných zemědělských družstev.**

Tímto výnosem se upravují bližší podmínky pro poskytování odměn členům jednotných zemědělských družstev při příležitosti významných pracovních a životních výročí.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. července 1982 a bude uveřejněn ve věstnících ministerstev zemědělství a výživy republik. Lze do něj nahlédnout zejména na ministerstvech zemědělství a výživy a u orgánů státního hospodářského řízení zemědělství (okresních a krajských zemědělských správ).

Federální statistický úřad

vydal podle § 35 odst. 2 ve spojení s § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, v součinnosti s Českým statistickým úřadem a Slovenským statistickým úřadem **výnos** ze dne 15. června 1982 (č. Vk 1551/82) **o úpravě předkládací lhůty výkazů Prům 2-12, Stav 2-12 a Všeob 2-12 za prosinec.**

Z důvodů zajištění vyšší kvality předkládaných údajů z podniků VHJ za prosinec ve výkazech Prům 2-12, Stav 2-12 a Všeob 2-12 se mění a doplňují směrnice „2/1 Prům“ za úsek průmysl, platné od 1. ledna 1981 a schválené 14. 7. 1980 pod č. Vk 199/81, směrnice „7 Stav“ za úsek stavebnictví, platné od 1. ledna 1982 a schválené 25. 6. 1981 pod č. Vk 1098/82 a vysvětlivky pro vyplňování výkazu Všeob 2-12, otištěné na zadní straně tohoto výkazu, schváleného 30. 6. 1981 pod č. Vk 1086/82 podle ustanovení tohoto výnosu.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. července 1982 a byl publikován pod poř. č. 8 v částce 7/1982 ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů. Je možno do něj nahlédnout u všech orgánů státní statistiky.

Ústřední ředitel Československého filmu

vydal podle § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s generálním ředitelem Slovenského filmu, federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky, ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky, ústředním výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací, českým výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací a slovenským výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **výnos** ze dne 1. února 1982 č. 51, **kterým se doplňuje výnos ústředního ředitele Československého filmu ze dne 30. listopadu 1978 č. 46, kterým se vydává resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do II. pracovní kategorie.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. února 1982 a platí pro všechny organizace Československého filmu a Slovenského filmu.

Do výnosu lze nahlédnout na Ústředním ředitelství Československého filmu, Ústředí Slovenského filmu, ve všech organizacích Československého filmu a Slovenského filmu, na odborech sociálního zabezpečení a pracovních sil krajských národních výborů a na odborech sociálních věcí a zdravotnictví okresních národních výborů v České socialistické republice a Slovenské socialistické republice.

Ústřední ředitel Československého rozhlasu

vydal podle § 239 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **výnos** ústředního ředitele Československého rozhlasu ze dne 26. června 1981 **o odměňování činnosti a prací prováděných na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr.**

Výnos se vztahuje na všechny organizační složky (útvary) Československého rozhlasu, kde se uzavírají dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr (dohody o pracovní činnosti a dohody o provedení práce) a jeho přílohu tvoří sazebníky odměňování některých prací a činností v Čs. rozhlase.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. července 1981 a byl uveřejněn v Ústředním věstníku Čs. rozhlasu, částka 13/1981 pod poř. č. 32.

Ministerstvo financí České socialistické republiky

vydalo na základě zmocnění v § 26 odst. 2 písm. c) zákona č. 145/1961 Sb., o dani z příjmů obyvatelstva, pod čj. 153/7409/82 dne 27. 5. 1982 obecně závazné **opatření, kterým se osvobozují příjmy z provozu malých vodních elektráren na dobu 10 let po jejich uvedení do provozu.**

Toto opatření nabývá účinnosti dnem vydání a vztahuje se též na příjmy občanů z provozu malých vodních elektráren dosažené v roce 1981.

Toto obecně závazné opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji č. 7/1982 a lze do něj nahlédnout na ministerstvu financí ČSR a na finančních odborech krajských národních výborů a Národního výboru hlavního města Prahy.

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků dřevoprůmyslu, lesního a vodního hospodářství **výnos** ze dne 30. dubna 1982 čj. 38 260/1002/OELH/82 **o odměňování dělníků v organizacích státních lesů.**

Výnos se vztahuje na pracovníky dělnických povolání v organizacích státních lesů v působnosti ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR a na tyto organizace. Pro dělníky, na které se vztahuje tento výnos, dnem jeho účinnosti pozbývají platnosti výnos ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky ze dne 15. června 1973 čj. 21 457/2504/73 o odměňování dělníků v organizacích státních lesů v působnosti ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR a výnos ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR ze dne 15. listopadu 1979 čj. 31 497/2511/OELH/79, kterým se mění a doplňuje výnos ze dne 15. června 1973 čj. 21 457/2504/73 o odměňování dělníků v organizacích státních lesů v působnosti ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR, který byl uveřejněn ve Věstníku ČSR částka 2/1980 pod poř. č. 6 a registrován ve Sbírce zákonů částka 6/1980.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. července 1982, byl rozeslán organizacím, jimž je určen a je uveřejněn ve Věstníku MLVH ČSR v částce 12/1982 pod poř. č. 11.

Do výnosu lze nahlédnout na ministerstvu lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky.

OZNÁMENÍ**k opravě očíslování vyhlášek v obsahu a textu Sbírky zákonů částky 16/1982**

Žádáme abonenty a čtenáře Sbírky zákonů, aby ve smyslu redakčního sdělení č. 99/1982 Sb. ob-
jednávali a evidovali vyhlášky obsažené v částce 16 Sbírky zákonů podle opravených čísel.

Vyhlášky pro přehled znovu uvádíme s očíslováním po opravě:

85. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Umluvě o doručování soudních a mimosoudních písemností
v cizině ve věcech občanských a obchodních
86. Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky a ministerstva škol-
ství České socialistické republiky, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 93/1979 Sb., o odu-
chování a hmotném zabezpečení žáků a učňů připravujících se na dělnická povolání v učebních a
studijních oborech, ve znění pozdějších předpisů
87. Vyhláška Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky a Ministerstva zdravotníctva
Slovenskej socialistickej republiky, ktorou sa dopĺňa vyhláška Ministerstva školstva Slovenskej
socialistickej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky č. 96/
1979 Zb. o poskytovaní štipendií a hmotného zabezpečenia žiakom gymnázií, odborných škôl,
stredných odborných škôl, konzervatórií a stredných škôl pre pracujúcich
88. Vyhláška Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky, ktorou sa dopĺňa vyhláška
Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky č. 116/1980 Zb. o poskytovaní štipendií
a príspevkov študentom vysokých škôl
89. Vyhláška Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky o hmotnom a finančnom za-
bezpečení študentov-cudzcincov, ktorí študujú v riadnom dennom štúdiu na vysokých školách